

O evanxeo do Reino de Deus

É a solución!

¿Decátaste de que Xesús dixo que o final non pode chegar ata que o Reino de Deus sexa predicado ao mundo como testemuña?

"O lobo tamén habitará co cordeiro ... Non ferirán nin destruírán en toda a miña montaña santa, porque a terra estará chea de coñecemento do Señor. Como as augas cobren o mar." (Isaías 11: 6,9)

Por

Bob Thiel, doutor.

O evanxeo do Reino de Deus

É a solución!

De Bob Thiel, doutor.

Copyright © 2016/2017/2018/2019 por Nazarene Books. Edición 1.4. Folleto producido para a Igrexa Continuadora de Deus e Sucesores, única corporativa. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433, EUA ISBN: 978-1-940482-09-5.

Por que a humanidade non pode resolver os seus problemas?

¿Sabes que a primeira e última cousas que a Biblia mostra a Xesús predicou sobre o evanxeo do Reino de Deus?

¿Sabes que o Reino de Deus foi o énfase dos apóstolos e dos primeiros que os seguiron?

O Reino de Deus é a persoa de Xesús? O Reino de Deus Xesús está vivindo a súa vida en nós agora? É o Reino de Deus algún tipo de futuro reino real? ¿Crededes o que ensina a Biblia?

Que é un reino? Que é o Reino de Deus? Que ensina a Biblia? Que ensinou a primeira igrexa cristiá?

¿Decátaste de que o final non pode chegar ata que o Reino de Deus sexa predicado ao mundo como testemuña?

A fotografía na portada mostra un cordeiro deitado cun lobo, composto por Burdine Printing e Graphics. A fotografía na contraportada forma parte do edificio da igrexa de Deus orixinal en Xerusalén tomada en 2013 polo Dr. Bob Thiel.

CONTIDOS

- 1. A humanidade ten as solucións?**
- 2. Que evanxeo predicou Xesús?**
- 3. ¿Foi coñecido o Reino de Deus no Antigo Testamento?**
- 4. Os apóstolos ensinaron o evanxeo do Reino?**
- 5. Fontes alleas ao Novo Testamento o Reino de Deus.**
- 6. As igrexas grecorromanas ensinan ao Reino é importante, pero ...**
- 7. Por que o Reino de Deus?**

Información de contacto

Nota: Este libro é unha tradución da versión en inglés realizada por alguén que non é membro da Igrexa Continuada de Deus, polo que algunhas expresións poden non transmitir completamente o orixinal, pero espéranse estar próximas. A versión inglesa está dispoñible de xeito gratuíto en liña en www.ccog.org

1. A humanidade ten as solucións?

O mundo ten moitos problemas.

Moitas persoas teñen fame. Moitas persoas son oprimidas. Moitas persoas enfróntanse á pobreza. Moitas nacións están en débeda grave. Os nenos, incluídos os non nacidos, enfróntanse a abusos. As enfermidades resistentes ás drogas preocupan a moitos médicos. As cidades industriais máis importantes teñen un aire demasiado contaminado para estar saudable. Varios políticos ameazan coa guerra. Seguen sucedendo ataques terroristas.

Os líderes mundiais poden resolver os problemas que enfrenta a humanidade?

Moitos pensan.

Nova Axenda Universal

O 25 de setembro de 2015, tras un discurso clave do papa Francis do Vaticano, as 193 nacións das Nacións Unidas (ONU) votaron para implementar os "17 obxectivos de desenvolvemento sostible" do que ás veces se chamaba Nova Axenda Universal. os 17 obxectivos da ONU:

Obxectivo 1. Rematar a pobreza en todas as súas formas en todas partes

Obxectivo 2. A fame, conseguir seguridade alimentaria e mellorar a nutrición e promover unha agricultura sostible

Obxectivo 3. Garantir vidas saudables e promover o benestar para todas as idades

Obxectivo 4. Garantir unha educación inclusiva e equitativa de calidade e promover oportunidades de aprendizaxe permanente para todos

Obxectivo 5. Acadar a igualdade de xénero e potenciar a todas as mulleres e nenas

Obxectivo 6. Garantir a dispoñibilidade e unha xestión sostible de auga e saneamento para todos

Obxectivo 7. Garantir o acceso a unha enerxía accesible, fiable, sostible e moderna para todos

Obxectivo 8. Promover un crecemento económico sostido, inclusivo e sostible, un emprego pleno e produtivo e un traballo digno para todos

Obxectivo 9. Construír infraestruturas resistentes, promover unha industrialización inclusiva e sostible e fomentar a innovación

Obxectivo 10. Reducir a desigualdade dentro e entre os países

Obxectivo 11. Facer as cidades e asentamentos humanos inclusivos, seguros, resistentes e sostibles

Obxectivo 12. Garantir patróns de consumo e produción sostibles

Obxectivo 13. Tomar medidas urxentes para combater o cambio climático e os seus impactos

Obxectivo 14. Conservar e usar de forma sostible os océanos, mares e recursos mariños para un desenvolvemento sostible

Obxectivo 15. Protexer, restaurar e promover o uso sostible dos ecosistemas terrestres, xestionar de forma sostible os bosques, combater a desertización e frear e revertir a degradación da terra e frear a perda de biodiversidade

Obxectivo 16. Promover sociedades pacíficas e inclusivas para o desenvolvemento sostible, proporcionar acceso á xustiza para todos e construír institucións eficaces, responsables e inclusivas a todos os niveis

Obxectivo 17. Fortalecer os medios de aplicación e dinamizar a asociación global para o desenvolvemento sostible

Suponse que esta axenda estará plenamente implementada para o 2030 e tamén se denomina Axenda para o Desenvolvemento Sostible 2030. Pretende resolver os problemas aos que se enfrenta a humanidade mediante a regulación, a educación e a cooperación internacional e interconfesional. Aínda que moitos dos seus obxectivos son bos, algúns dos seus métodos e obxectivos son malos (véxase Xénese 3: 5). Esta axenda tamén é consistente coa encíclica Laudato Si do Papa Francisco.

A "Nova Axenda Universal" podería chamarse "Nova Axenda Católica" xa que a palabra "católica" significa "universal". O Papa Francisco chamou a adopción da nova Axenda Universal "un importante signo de esperanza".

Como seguimento do acordo das Nacións Unidas, houbo unha reunión en París en decembro de 2015 (oficialmente titulada 21ª Conferencia das Partes na Convención Marco das Nacións Unidas sobre o Cambio Climático). O Papa Francisco eloxiou tamén o acordo internacional e aconsellou ás nacións que "seguisen coidadosamente o camiño a seguir e cun sentido de solidariedade cada vez maior".

Case toda a nación do mundo acordou os acordos de París, que tiñan obxectivos ambientais específicos e compromisos financeiros. (Entón, o presidente dos Estados Unidos, Barack Obama, asinou un documento para comprometer a EEUU en 2016, pero en 2017, o presidente dos Estados Unidos, Donald Trump, declarou que os Estados Unidos NON aceptarían os acordos acordados por París. Isto provocou indignación internacional e axudou a illar os EUA Europa e moitas outras partes do mundo.) O Papa Francisco afirmou máis tarde que a humanidade "baixará" se non fai os seus cambios relacionados co clima.

Aínda que ninguén quere respirar o aire contaminado, pasar fame, estar empobrecido, poñer en perigo, etc., ¿intentará o home os obxectivos da axenda de 2030 dos Estados Unidos e / ou os acordos de París resolver os problemas que enfrenta a humanidade?

O historial das Nacións Unidas

As Nacións Unidas foron creadas e creadas o 24 de outubro de 1945, despois da Segunda Guerra Mundial, para previr outro conflito e intentar promover a paz no mundo. Na súa fundación, a ONU tiña 51 estados membros; agora hai 193.

Houbo centos, se non miles, de conflitos en todo o mundo desde que se crearon as Nacións Unidas, pero aínda non tivemos o que se podería describir como a terceira guerra mundial.

Algúns cren que a cooperación internacional como as Nacións Unidas afirma promover, combinada co tipo de axenda ecuménica e interfaith que o Papa Francisco e moitos outros líderes relixiosos están a tentar promover, traerá paz e prosperidade.

Non obstante, o historial das Nacións Unidas para facelo non foi bo. Ademais dos numerosos conflitos armados desde a formación das Nacións Unidas, varios millóns teñen fame, refuxiados e / ou pobres desesperadamente.

Hai máis dunha década, as Nacións Unidas propuxéronse aplicar os seus obxectivos de desenvolvemento do milenio. Tiña oito "obxectivos de desenvolvemento", pero este non tivo éxito, nin sequera segundo a ONU. Así, en 2015, adoptáronse os seus chamados "17 obxectivos de desenvolvemento sostible". Algúns son optimistas. Algúns a consideran unha fantasía utópica.

En canto á utopía, o 6 de maio de 2016, o Papa Francisco dixo que soñaba cunha utopía europea humana que a súa igrexa podería axudar a ese continente. Non obstante, o soño do Papa resultará ser un pesadelo (ver Revelación 18).

Pode haber algo de cooperación e éxito, pero ...

O Dicionario de Merriam Webster afirma que a utopía é "un lugar imaxinario no que o goberno, as leis e as condicións sociais son perfectas". A Biblia ensina que a humanidade non pode resolver os seus problemas por si só:

23 Señor, sei que o camiño do home non está en si mesmo; Non é no home quen camiña para dirixir os seus propios pasos. (Xeremías 10:23, NKJV en todo a menos que se indique o contrario)

A Biblia ensina que a cooperación internacional fracasará:

16 A destrución ea miseria están nos seus camiños; 17 E o camiño da paz que eles non coñeceron. 18 Non hai temor a Deus ante os seus ollos. (Romanos 3: 16-18)

Non obstante, moitos humanos están traballando cara á súa visión dunha sociedade utópica e incluso ás veces tratan de implicar a relixión, pero case ningún está disposto a seguir os camiños do único Deus verdadeiro. Non é que non haxa progreso cara a ningunha das metas das Nacións Unidas para os obxectivos do Vaticano. Haberá algúns (e moitos dos obxectivos son bos), así como algúns contratemplos.

De feito, e probablemente despois dun conflito masivo, acordarase e confirmará un tipo de acordo de paz internacional (Daniel 9:27). Cando así sexa, moitos tenderán falsamente a crer que a humanidade levará a cabo unha sociedade máis pacífica e utópica.

Moitos serán intervídos por ese "progreso utópico" internacional (cf. Ezequiel 13:10) así como por varios signos e marabillas (2 Tesalonicenses 2: 9-12). Pero a Biblia di que esa paz non durará (Daniel 9:27; 11: 31-44), a pesar do que os líderes poden reclamar (1 Tesalonicenses 5: 3; Isaías 59: 8).

A idea de que, ademais de Xesús (cf. Xoán 15: 5; Mateo 24: 21-22), a humanidade pode traer utopía nesta "era do mal presente" é un falso evanxeo (Gálatas 1: 3-10).

Se a humanidade só é incapaz de provocar verdadeiramente utopía, ¿é posible algún tipo de utopía?

Sí.

O Reino de Deus fará que este planeta e, despois, toda a eternidade, sexan mellores.

2. What Gospel did Jesus Preach?

A Biblia ensina que unha sociedade utópica, chamada Reino de Deus, substituirá aos gobernos humanos (Daniel 2:44; Revelación 11:15; 19: 1-21).

Cando Xesús comezou o seu ministerio público, comezou predicando **evanxeo do Reino de Deus**. Aquí está o que Mark informou:

14Despois de que Xoán fose en prisión, Xesús veu a Galilea, predicando o evanxeo do reino de Deus, 15 e dicindo: "O tempo é cumprido, e o reino de Deus xa está a piques. Arrepentirse e crer no evanxeo "(Marcos 1: 14-15).

O termo evanxeo, provén da palabra grega transliterada como euangelion, e significa "boa mensaxe" ou "boa noticia". No Novo Testamento, a palabra inglesa "reino", relacionada co reino de Deus, é mencionada aproximadamente 149 veces no NKJV e 151 na Biblia de Douay Rheims. Provén da palabra grega transliterada como basileia, que significa a regra ou reino da realeza.

Os reinos humanos, así como o reino de Deus, teñen un rei (Apocalipse 17:14), abarcan unha área xeográfica (Apocalipse 11:15), teñen regras (Isaías 2: 3-4; 30: 9), e teñen temas (Lucas 13:29).

Aquí está o primeiro ensino público de Xesús que Mateo rexistra:

23 E Xesús pasou por toda a Galilea, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino (Mateo 4:23).

Matthew tamén rexistra:

35 Entón Xesús percorreu todas as cidades e aldeas, ensinando nas súas sinagogas, predicando o evanxeo do reino (Mateo 9:35).

O Novo Testamento mostra que Xesús reinará para sempre:

33 E reinará sobre a casa de Xacob para sempre, e do seu reino non haberá fin (Lucas 1:33).

Lucas rexistra que o propósito que enviou Xesús era predicar o Reino de Deus. Observe o que Xesús ensinou:

43 Díxolles: "Debo predicar o reino de Deus ás outras cidades tamén, porque con este propósito fun enviado" (Lucas 4:43).

¿Xa oíches iso predicar? ¿Xa se decatou de que o propósito de Xesús de ser enviado era predicar o Reino de Deus?

Lucas tamén rexistra que Xesús foi e predicou o Reino de Deus:

10E os apóstolos, cando volveron, díxéronlle todo o que fixeran. Despois tomounos e marchouse de xeito privado a un lugar deserto pertencente á cidade chamada Betsaida. 11 Pero cando as multitudes o souberon, seguíronlle; e recibíunos e faloulles sobre o reino de Deus (Lucas 9: 10-11).

Xesús ensinou que o Reino de Deus debería ser a prioridade para quen o segue:

33 Pero busque primeiro o reino de Deus e a súa xustiza (Mateo 6:33).

31Pero procura o reino de Deus, e engadirache todas estas cousas. 32Non te temes, pequeno rabaño, porque é o bo pracer de teu pai darche o reino (Lucas 12: 31-32).

Os cristiáns deben buscar en primeiro lugar o Reino de Deus. Eles fan isto facendo a súa máxima prioridade, vivindo como Cristo tería que vivir e ansioso para o seu regreso e reino. Non obstante, a maioría dos que profesan a Cristo, non só non buscan primeiro o Reino de Deus, nin sequera saben o que é. Moitos tamén cren falsamente que estar implicado na política mundana é o que Deus espera dos cristiáns. Ao non entender o reino de Deus, non o fan

vivir agora como deberían ou entender por que a humanidade está tan defectuosa.

Observe tamén que o reino será dado a un rabaño pequeno (cf. Romanos 11: 5). É preciso a humildade de estar disposto a formar parte do verdadeiro rabaño.

O Reino de Deus aínda non se estableceu na Terra

Xesús ensinou que os seus seguidores deberían rezar para que chegue o reino, polo que xa non o posúen:

90 teu pai no ceo, santificado. 10 Veña o teu reino. A túa vontade farase (Mateo 6: 9-10).

Xesús enviou aos seus discípulos para predicar o Reino de Deus:

1 Despois, chamou aos seus doce discípulos e deulles poder e autoridade sobre todos os demos e para curar as enfermidades. 2Eles enviounos a predicar o reino de Deus (Lucas 9: 1-2).

Xesús ensinou que a súa presenza só non era o reino, xa que o reino non estaba establecido na Terra, e por iso fixo o que El non expuxo demos no seu nome:

28 Pero se expolo demos polo Espírito de Deus, seguramente o reino de Deus viñera sobre vostede (Mateo 12:28).

O verdadeiro reino está no futuro, nin é agora como Mark mostra:

47 E se o teu ollo fai que peques, desprácao. É mellor para vostede entrar no reino de Deus cun só ollo, en vez de ter dous ollos, para ser lanzados ... (Marcos 9:47).

23 Xesús mirou ao seu redor e dixo aos seus discípulos: "Que difícil é para os que teñen riquezas entrar no reino de Deus!" 24 E os discípulos quedaron abraizados coas súas palabras. Xesús respondeu de novo e díxolles: "Fillos, que é difícil que os que confían en riquezas entren no reino de Deus! 25 É máis doado para un camelo pasar polo ollo dunha agulla que para un home rico entrar no reino de Deus" (Marcos 10: 23-25).

25 Seguro que dígovos que xa non beberé do froito da vide ata ese día cando o bebo novo no reino de Deus" (Marcos 14:25).

43 José de Arimatea, un destacado membro do consello, que estaba esperando a si mesmo polo reino de Deus, chegando e collendo coraxe ... (Marcos 15:43).

Xesús ensinou que o reino non forma parte agora deste mundo actual:

36 Xesús respondeu: "O meu reino non é deste mundo. Se o meu reino fose deste mundo, os meus servos loitarían, para non ser entregado aos xudeus; pero agora o meu reino non é de aquí" (Xoán 18:36).

Xesús ensinou que o reino virá despois de que volva como rei:

31 "Cando o Fillo do Home entre na súa gloria e todos os santos anxos con el, sentarase no trono da súa gloria. 32Todas as nacións estarán reunidas diante del, e as separará unhas das outras, como un pastor divide as súas ovellas das cabras. 33E poñerá as ovellas na súa dereita, pero as cabras á

esquerda. 34Entón o Rei dirá aos da súa dereita: "Veña, bendito de meu Pai, herde o reino preparado para ti desde a fundación do mundo (Mateo 25: 31-34).

Dado que o Reino de Deus non está aquí, non veremos unha auténtica utopía ata despois de establecerse. Porque a maioría non entende o reino de Deus, non entenden como funciona o seu goberno amoroso.

O Reino de Deus non chegará "ata que non chegue a plenitude dos xentís" (Romano 11:25), e iso aínda non sucedeu.

Como dixo Xesús o reino?

Xesús deu algunhas explicacións de como é o Reino de Deus:

26 E dixo: "O reino de Deus é coma se un home espallase a semente no chan, 27 e durmiría de noite e levántase de día, e a semente xurdiu e medre, el mesmo non sabe como. 28Porque a terra produce cultivos por si soa: primeiro a lámina, logo a cabeza, despois o gran enteiro na cabeza. 29Pero cando o gran madura, inmediatamente mete a fouce, porque chegou a vendima" (Marcos 4: 26-29).

18Entendeu: "Como é o reino de Deus? E con que comparalo? 19É coma unha semente de mostaza que un home colleu e puxo no seu xardín; e medrou e converteuse nunha gran árbore e as aves do aire aniñaron nas súas pólas. "20 E dixo de novo:" A que me debo comparar o reino de Deus? 21É como a levadura, que unha muller tomou e agochaba en tres medidas de comida ata que quedou levada "(Lucas 13: 18-21).

Estas parábolas suxiren que, ao principio, o Reino de Deus é moi pequeno, pero converterase en grande.

Luke tamén gravou:

29 virán do leste e do oeste, do norte e do sur e sentarán no reino de Deus (Lucas 13:29).

Así, o Reino de Deus contará con persoas de todo o mundo. NON se limitará a aqueles que teñen ascendencia israelita ou grupos étnicos específicos. A xente de todo o mundo sentarase neste reino.

Lucas 17 e o Reino

Lucas 17: 20-21 perplexa algúns. Pero antes de chegar a iso, ten en conta que as persoas realmente comerán no Reino de Deus:

15 "Bendito aquel que come pan no reino de Deus!" (Lucas 14:15).

Dado que as persoas comerán (no futuro) no Reino de Deus, non é só algo reservado no seu corazón agora, a pesar das falsas interpretacións / incompreensións de Lucas 17:21 que suxiren o contrario.

A tradución Moffatt de Lucas 17: 20-21 pode axudar a algúns a comprender:

20 Ao preguntarlles os fariseos cando chegaba o reinado de Deus, respondeulles: "O reinado de Deus non vai vir como esperas que o vexan; 21 ninguén dirá: "Aquí está" ou "Aí está", porque o reinado de Deus está agora no teu medio." (Lucas 17: 20-21, Moffatt; vexa tamén as traducións da NASB e ESV)

Teña en conta que Xesús estaba falando cos fariseos non convertidos, carnales e hipócritas. Xesús "respondeulles" - foron os fariseos os que preguntaron a Xesús. Eles se negaron a recoñecelo.

Estiveron na IGREXA? Non!

Xesús tampouco estaba falando dunha igrexa en breve para ser organizada. Tampouco falaba de sentimentos na mente ou no corazón.

Xesús estaba falando sobre o seu reinado! Os fariseos non lle preguntaban sobre unha igrexa. Non sabían nada de ningunha igrexa do Novo Testamento. Non se preguntaban por un tipo de sentimental bonito.

Se se pensa que o Reino de Deus é a IGREXA - e o Reino de Deus estaba "dentro" dos fariseos - ¿FOI A IGREXA dentro dos fariseos? Obviamente non!

Esta conclusión é bastante ridícula, non si? Mentres que algunhas traducións protestantes traducen parte de Lucas 17:21 como "o Reino de Deus está" dentro de ti "(NKJV / KJV), incluso a Biblia católica da Nova Xerusalén traduce correctamente iso como" o reino de Deus está entre vós. "

Xesús foi o que estaba entre os fariseos. Agora, os fariseos pensaban que ansían o Reino de Deus. Pero entendérono. Xesús explicou que non sería un Reino local ou limitado só para os xudeus, como semellaban pensar (nin unha igrexa como algúns agora cren). O Reino de Deus non sería só un dos moitos reinos humanos e visibles que a xente podería sinalar ou ver e dicir: "Aquí é aquí"; ou "ese é o Reino, por aí".

Xesús, el mesmo, naceu para ser o REINO dese reino, como lle dixo claramente a Pilato (Xoán 18: 36-37). Comprenda que a Biblia usa os termos "rei" e "reino" de xeito intercambiable (por exemplo, Daniel 7: 17-18,23). O REI do futuro Reino de Deus estaba, entón e alí, ao lado dos fariseos. Pero non o recoñecerían como o seu rei (Xoán 19:21). Cando El volva, o mundo o rexeitará (Revelación 19:19).

Xesús seguiu, nos seguintes versos en Lucas 17, a describir a súa segunda chegada, cando o Reino de Deus gobernará TODA A TERRA (continuando co Moffatt para coherencia neste capítulo):

22 Díxolle aos seus discípulos: "Chegarán os días en que ansiarás e terás en vano un mesmo día do Fillo do home. 23 Os homes dirán: "Mira, aquí está!" "A ver, el está!" pero non saias nin corres detrás deles, 24 porque coma un raio que flama dun lado do ceo ao

outro, tamén o estará o Fillo do home no seu propio día. 25 Pero primeiro debe soportar un gran sufrimento e ser rexeitado pola xeración actual. (Lucas 17: 22-25, Moffatt)

Xesús referiuse a un raio, como en Mateo 24: 27-31, describindo a súa segunda chegada á RÉGLA de todo o mundo. Xesús non está dicindo que o seu pobo non poderá velo cando regrese.

A xente non o recoñecerá como o seu REI (Apocalipse 11:15) e loitará contra El (Apocalipsis 19:19). Moitos pensarán que Xesús representa ao Anticristo. Xesús non estaba dicindo que o Reino de Deus estaba dentro destes fariseos: díxolles noutros lugares que non ían estar no Reino por mor da súa hipocresía (Mateo 23: 13-14). Tampouco Xesús dixo que a Igrexa sería o Reino.

O Reino de Deus é algo que os humanos un día poderán ENTRAR, como na resurrección dos xustos. Non obstante, ata Abraham e os demais patriarcas aínda non están (cf. Hebreos 11: 13-40).

Os discípulos sabían que o Reino de Deus non estaba dentro deles persoalmente e que tiña que aparecer como o seguinte, que chegou despois de Lucas 17:21, mostra:

11Cando escoitaron estas cousas, falou outra parábola, porque estaba preto de Xerusalén e porque pensaban que o reino de Deus aparecería de inmediato (Lucas 19:11).

O Reino estaría claramente no futuro

Como podes saber se o Reino está preto? Como parte de tratar esa pregunta, Xesús enumerou eventos proféticos (Lucas 21: 8-28) e ensinou:

29Para a figueira e todas as árbores. 30 Cando xa están en bruto, xa ves e xa sabes que o verán xa está preto. 31Tamén ti, **cando ve estas cousas suceder, sabe que o reino de Deus está preto** (Lucas 21: 29-31).

Xesús quixo que o seu pobo seguise eventos proféticos para saber cando chegaría o Reino. Xesús noutro lugar díxolle á súa xente que mirase e prestase atención aos acontecementos proféticos (Lucas 21:36; Marcos 13: 33-37). A pesar das palabras de Xesús, moitos descontan vendo eventos mundiais ligados profeticamente.

En Lucas 22 e 23, Xesús mostrou de novo que o Reino de Deus era algo que se cumpriría no futuro cando ensinou:

15 "Con fervor desexo quería comer con ti esta Pascua antes de sufrir; 16Porque vos digo, xa non vou comer del ata que non se cumpra no reino de Deus. 17 Entón tomou a cunca e deu as grazas e dixo: "Toma isto e divídeala entre vós; 18Porque vos digo, non beberé do froito da vide ata que veña o reino de Deus "(Lucas 22: 15-18).

39 Pero un dos malvados que foron crucificados con el estaba a blasfemalo e díxolle: "Se es o Mesías, salva a ti mesmo e salva connosco." 40 E o seu compañeiro reprendeulle e díxolle: "¿Non estás sequera? con medo a Deus? Pois ti tamén estás en condena con el. 41 E nós xustamente, porque somos dignos, porque nos pagamos segundo o que fixemos, pero este non fixo nada mal. "42 E díxolle a Yeshua:" Señor, lémbreme de min cando entras o teu Reino ". 43 Pero Yeshua díxolle:" Amén, dígolle que hoxe estarás comigo no paraíso ". (Lucas 23: 39-43, arameo en inglés común)

O Reino de Deus non veu tan pronto como foi asasinado Xesús como nos mostran Marcos e Lucas:

43 Xesús de Arimatea, un destacado conselleiro, que estaba esperando a si mesmo polo reino de Deus, chegando e tomando coraxe ... (Marcos 15:43).

51Era de Arimatea, unha cidade dos xudeus, que el mesmo esperaba o reino de Deus (Lucas 23:51).

É logo da resurrección (1 Corintios 15: 50-55) que os cristiáns nacerán de novo para formar o Reino de Deus, como Xoán rexistra:

3 Xesús respondeulle e díxolle: "Seguro que che digo, a menos que un volva a nacer, el non pode ver o reino de Deus". 4Nicodemo díxolle: "Como pode nacer un home cando sexa vello?" ¿Pode entrar por segunda vez no ventre da súa nai e nacer? "5 Xesús respondeu:" Seguro que che digo, a non ser que un nace da auga e do Espírito, non pode entrar no reino de Deus (Xoán 3: 3- 5).

Só a xente de Deus verá o Reino de Deus post-milenario.

Agora compre comprender que despois de resucitar Xesús, ensinou de novo sobre o Reino de Deus:

3 Tamén se presentou vivo despois do seu sufrimento por moitas probas infalibles, sendo visto por eles durante corenta días e falando das cousas relacionadas co reino de Deus (Feitos 1: 3).

Os primeiros e últimos sermóns que Xesús deu foron sobre o Reino de Deus! Xesús veu como o mensaxeiro para ensinar sobre ese Reino.

Xesús tamén fixo que o Apóstolo Xoán escribise sobre o Reino milenario de Deus que estaría na terra. Teña en conta o que tiña Xoán escribindo:

4 Vin as almas dos que foran decapitados pola súa testemuña de Xesús e pola palabra de Deus, que non adoraran a besta ou a súa imaxe e non recibiron a súa marca na fronte nin nas mans. E viviron e reinaron con Cristo durante mil anos (Apocalipse 20: 4).

Os primeiros cristiáns ensinaron que o milenarismo Reino de Deus estaría na terra e substituiría aos gobernos do mundo como ensina a Biblia (cf. Apocalipse 5:10, 11:15).

Por que, se o Reino de Deus é tan importante, non escoitou falar moito del?

En parte porque Xesús chamouno un misterio:

11 E díxolles: "Déronlle coñecer o misterio do reino de Deus; pero para os que están fóra, todas as cousas veñen en parábolas (Marcos 4:11).

Aínda hoxe, o verdadeiro Reino de Deus é un misterio para moitos, como é moito do plan de Deus (ver tamén o noso libro gratuito en liña en www.ccog.org titulado: O MISTERIO do PLAN DE DEUS Por que Deus creou algo? Por que Deus te fixo? ?)

Considere, ademais, que Xesús dixo que o fin (da idade) chegará (en breve) DESPOIS que o evanxeo do reino se predique en todo o mundo como unha TENDIÑO:

14 E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuña de todas as nacións, e logo chegará o final (Mateo 24:14).

Proclamar o evanxeo do Reino de Deus é importante e hai que facelo **nestes tempos finais**. É unha "boa mensaxe" porque ofrece a esperanza real aos males da humanidade, a pesar do que os líderes políticos poden ensinar.

Se consideramos as palabras de Xesús, debería estar claro que a verdadeira igrexa cristiá debería proclamar ese evanxeo do reino agora. Esta debe ser a súa prioridade para a Igrexa. E para facelo correctamente, deberían empregarse varias linguas. Isto é o que a Igrexa continua de Deus se empeña en facer. Por iso este folleto foi traducido a varias linguas.

Xesús ensinou que a maioría NON aceptaría o seu camiño:

13 "Entra pola porta estreita; porque o ancho é a porta e o amplo é o camiño que leva á destrución, e hai moitos que o atravesan. 14 Porque estreito é a porta e difícil é o camiño que conduce á vida, e son poucos os que o atopan. (Mateo 7: 13-14)

O evanxeo do Reino de Deus leva á vida!

Pode ser de interese notar que, aínda que a maioría dos cristiáns profesores parecen descoñecer a idea de que a énfase de Cristo foi a predicar o evanxeo do Reino de Deus, teólogos e historiadores seculares a miúdo entenderon que isto é o que realmente ensina a Biblia.

Non obstante, Xesús, el mesmo, esperaba que os seus discípulos ensinasen o evanxeo do Reino de Deus (Lucas 9: 2,60). Debido a que o futuro reino estará baseado nas leis de Deus, traerá paz e prosperidade, e obedecer esas leis nesta época leva á verdadeira paz (Salmo 119: 165; Efesios 2:15).

E esta boa nova do reino era coñecida nas escrituras do Antigo Testamento.

3. ¿Foi coñecido o Reino no Antigo Testamento?

O primeiro e último sermón rexistrado de Xesús consistiu en proclamar o evanxeo do Reino de Deus (Marcos 1: 14-15; Hechos 1: 3).

O reino de Deus é algo que os xudeus do tempo de Xesús deberían saber algo sobre como se mencionaba nas súas escrituras, que hoxe chamamos o Antigo Testamento.

Daniel Taught Sobre o Reino

O profeta Daniel escribiu:

40 E o cuarto reino será tan forte coma o ferro, por canto rompe o ferro e rompe todo; e coma o ferro que esmaga, ese reino romperase e esmagará a todos os demais. 41 Mentres vías os pés e os pés, en parte de arxila e en parte de ferro, o reino estará dividido; Non obstante, a forza do ferro estará nel, do mesmo xeito que vistes o ferro mesturado con arxila cerámica. 42 E como os dedos dos pés eran en parte de ferro e en parte de arxila, así o reino será parcialmente forte e en parte fráxil. 43 Como vistes o ferro mesturado con arxila cerámica, mesturaránse coa semente dos homes; pero non se adherirán os uns aos outros, do mesmo xeito que o ferro non se mestura coa arxila. 44 E nos tempos destes reis, o Deus do ceo establecerá un reino que nunca será destruído; e o reino non será deixado para outras persoas; romperá en anacos e consumirá todos estes reinos e permanecerá para sempre (Daniel 2: 40-44).

18 Pero os santos do Altísimo recibirán o reino e posuirán o reino para sempre, ata sempre e para sempre. " (Daniel 7:18).

21 "Estaba a ver; e o mesmo corno estaba a facer guerra contra os santos, e imperaba contra eles, 22 ata que chegou a Antigüidade dos días, e se ditou a xuízo a favor dos santos do Altísimo, e chegou o momento de que os santos puidesen posuír o reino. (Daniel 7: 21-22)

De Daniel, aprendemos que chegará o momento en que o Reino de Deus destruírá os reinos deste mundo e durará para sempre. Tamén aprendemos que os santos terán a súa parte en recibir este reino.

Moitas porcións das profecías de Daniel son para o noso tempo no século XXI.

Teña en conta algunhas pasaxes do Novo Testamento:

12 Os dez cornos que viches son dez reis que aínda non recibiron ningún reino, pero reciben a autoridade durante unha hora como reis coa besta. 13 Estes son dunha soa mente, e darán o seu poder e autoridade á besta. 14 Estes farán guerra co Cordeiro, e o Cordeiro venceralos, porque é señor dos señores e rei dos reis; e os que están con el son chamados, elixidos e fieis. "(Revelación 17: 12-14)

Entón, vemos tanto no Antigo como no Novo Testamento o concepto de que haberá un reino terrestre final con dez partes e que Deus o destruíra e establecerá o seu reino.

Isaías ensinou sobre o Reino

Deus inspirou a Isaías para escribir sobre a primeira parte do Reino de Deus, o reinado de mil anos coñecido como milenio, deste xeito:

1 Sairá unha varilla do talo de Jesse, e unha rama crecerá das súas raíces. 2 O Espírito do Señor descansará nel, o Espírito da sabedoría e o entendemento, o Espírito do consello e do poder, o Espírito do coñecemento e do medo ao Señor.

3 O seu deleite está no medo ao Señor, e non xulgará coa vista dos seus ollos, nin decidirá pola audición dos seus oídos; 4 Pero con xustiza, xulgará aos pobres e decidirá con equidade

para os mansos da terra, golpeará a terra coa vara da súa boca e co alento dos seus beizos matará aos malvados. 5 A xustiza será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade o cinto da súa cintura.

6 "O lobo tamén morará co cordeiro; o leopardo deitarase coa cabra nova, o becerro e o león novo e a gordo xuntos. E un neno levará. 7 A vaca e o oso pastarán; os seus fillos deitarán xuntos; e o león comerá palla coma o boi. 8 O neno que aleita xogará polo burato da cobra, e o neno destetado meterá a man no banco da víbora. 9 Non ferirán nin destruírán en toda a miña montaña santa, porque a terra estará chea do coñecemento do Señor. Como as augas cobren o mar.

10 "E nese día haberá unha raíz de Jesse, que estará como estendido para o pobo; porque os xentís o buscarán, e o seu lugar de descanso será glorioso." (Isaías 11: 1-10)

A razón pola que me referín a isto como a primeira parte ou primeira fase do Reino de Deus, é que este é o momento no que será físico (antes da época na que a cidade santa, Nova Xerusalén descende do ceo, Apocalipse 21) e durará mil anos. Isaías confirmou o aspecto físico desta fase cando continuou con:

11 Ese día acontecerá que o Señor volverá poñer a súa man a segunda vez para recuperar o remanente do seu pobo que queda, de Asiria e Exipto, de Pathros e Cush, de Elam e Shinar, de Hamat e das illas de o mar.

12 Creará un estandarte para as nacións, e reunirá os exhortes de Israel, e reunirá aos dispersos de Xudá polos catro recunchos da terra. 13 Tamén desaparecerá a envexa de Efraim e os adversarios de Xudá serán cortados; Efraim non envexará a Xudá, e Xudá non acosará a Efraim. 14 Pero eles voarán sobre o ombreiro dos filisteos cara ao oeste; xuntos saquearán o pobo de Oriente; poñerán a man sobre Edom e Moab; e os amonestes os obedecerán. 15 O Señor destruírá completamente a lingua do mar de Exipto; co seu poderoso vento arruinará o puño sobre o río e golpeará nos sete regatos e fará que os homes crucen a terra seca. 16 Haberá unha estrada para o remanente do seu pobo. Quen

quedará de Asiria, como foi para IsraelNo día en que chegou desde a terra de Exipto. (Isaías 11: 11-16)

Isaías tamén se inspirou para escribir:

2 Agora sucederá nos últimos días que a montaña da casa do Señor establécese na cima das montañas, e exaltarase por encima dos outeiros; e todas as nacións fluirán cara a ela. Moita xente virá para dicir: "Veña e imos ao monte do Señor, á casa do Deus de Xacob; El ensinounos os seus camiños e imos camiñar polos seus camiños." **Pois fóra de Sión seguirá a lei,** E a palabra do Señor desde Xerusalén.⁴ Xudicará entre as nacións e reprenderá a moita xente: golpeará as súas espadas en arados e as lanzas en ganchos de poda; **A nación non levantará a espada contra a nación, e tampouco aprenderán a guerra. ...** 11 Os aspectos altos do home serán humildes, A altitude dos homes inclinarase e O Señor só será exaltado naquel día. (Isaías 2: 2-4,11)

Así, será un tempo utópico de paz na terra. En definitiva, isto será para sempre, con Xesús gobernando. Baseándose en varias escrituras (Salmo 90: 4; 92: 1; Isaías 2:11; Osea 6: 2), o Talmud xudeu ensina isto dura 1.000 anos (Talmud babilónico: Tractate Sanedrin Folio 97a).

Isaías foi inspirado para escribir o seguinte:

6 Pois para nós nace un Fillo; a nós non se lles dá un Fillo; E o goberno estará sobre o seu ombro. E o seu nome chamarase Marabilloso, conselleiro, Deus poderoso, pai eterno, príncipe da paz. 7 Do aumento do seu goberno e paz Non haberá fin, No trono de David e sobre o seu reino, ordenalo e establecelo con xuízo e xustiza A partir de entón, ata sempre. O celo do Señor dos exércitos realizará isto. (Isaías 9: 6-7)

Teña en conta que Isaías dixo que Xesús viría e establecería un reino cun goberno. Aínda que moitos que profesan Cristo citan esta pasaxe, especialmente en decembro de cada ano, tenden a esquecer que está profetizando máis que o feito de que Xesús nacería. A Biblia demostra que o Reino de Deus ten un goberno con leis sobre temas, e que Xesús estará sobre el. Isaías, Daniel e outros profetizarono.

As leis de Deus son o camiño do amor (Mateo 22: 37-40; Xoán 15:10) e o Reino de Deus gobernará en función desas leis. De aí que o Reino de Deus, a pesar de cantos no mundo o vexan, estará baseado no amor.

Salmos e moito máis

Non foi só Daniel e Isaías o que Deus inspirou para escribir sobre o próximo Reino de Deus.

Ezequiel inspirouse para escribir que as reas da tribo de Israel (non só os xudeus) que estaban espallados durante a gran tribulación se reunirían no reino milenario:

17 Xa que logo, di: "Así di o Señor Deus:" Eu te reunirei entre os pobos, reunireivos dos países onde estivo espallado, e darei a terra de Israel. "18 E eles irán alí, e sacarán de alí todas as súas cousas detestables e todas as súas abominacións. 19 Entón daralles un corazón e vou poñer un novo espírito

dentro deles, e sacarlle o corazón pedregoso da súa carne e darlles un corazón de carne, 20 para que camiñen nos meus estatutos e garden os meus xuízos e faino; e eles serán o meu pobo, e eu serei o seu Deus. 21 Pero en canto a aqueles cuxos corazóns seguen o desexo das súas cousas detestables e as súas abominacións, vou recompensar as súas accións sobre as súas propias cabezas ", di o Señor Deus. (Ezequiel 11: 17-21)

Os descendentes das tribos de Israel xa non serán espallados, senón que cumpriran os estatutos de Deus e deixaran de comer cousas abominables (Levítico 11; Deuteronomio 14).

Teña en conta o seguinte nos Salmos sobre a boa nova do reino de Deus:

27 Todos os extremos do mundo córdanse e volven ao Señor, e todas as familias das nacións adoran diante de ti. 28 Pois o reino é o do Señor, e El goberna sobre as nacións. (Salmos 22: 27-28)

6 O teu trono, Deus, está para sempre e sempre; un cetro de xustiza é o cetro do teu reino. (Salmos 45: 6)

10 Oh, canta ao Señor unha nova canción. Canta ao Señor, toda a terra. 2 Canta ao Señor, bendiga o seu nome; proclama día a día a boa nova da súa salvación. 3 Declara a súa gloria entre as nacións, as súas maravillas entre todos os pobos. (Salmos 96: 1-3; tamén ver 1 Crónicas 16: 23-24)

10 Todas as túas obras te loarán, Señor, e os teus santos bendicirán. 11 Falarán da gloria do teu reino e falarán do teu poder. 12 Dar a coñecer aos fillos dos homes os seus poderosos actos e a majestuosa gloria do seu reino. 13 O teu reino é un reino eterno, e o teu dominio perdura ao longo de todas as xeracións. (Salmo 145: 10-13)

Varios escritores do Antigo Testamento tamén escribiron sobre aspectos do reino (por exemplo, Ezequiel 20:33; Obadiah 21; Micah 4: 7).

Así, cando Xesús comezou a ensinar o evanxeo do Reino de Deus, a súa audiencia inmediata tivo certa familiaridade co concepto básico.

4. Ensinaron os apóstolos o evanxeo do Reino?

Aínda que moitos actúan como o evanxeo é só a boa nova sobre a persoa de Xesús, a realidade é que os seguidores de Xesús ensinaron o evanxeo do Reino de Deus. Esa é a mensaxe que Xesús trouxo.

Paul ensinou o Reino de Deus

O Apóstolo Paulo escribiu sobre o Reino de Deus e Xesús:

8 E entrou na sinagoga e falou audaz durante tres meses, razoando e persuadindo sobre as cousas do reino de Deus (Feitos 19: 8).

25 E de feito, agora sei que todos vós, entre os que fun predicando o reino de Deus (Feitos 20:25).

23 Entón, cando o nomearon un día, moitos acudiron a el no seu aloxamento, ao que lle explicou e testemuña solemnemente o reino de Deus, convencéndolles sobre Xesús tanto da lei de Moisés como dos profetas, dende a mañá ata a noite. ... 31 predicar o reino de Deus e ensinar con toda confianza as cousas que preocupan ao Señor Xesucristo, ninguén o prohíbe (Feitos 28: 23,31).

Teña en conta que o Reino de Deus non se trata só de Xesús (aínda que El é unha parte importante del), xa que Paulo tamén ensinou sobre Xesús por separado do que ensinou sobre o Reino de Deus.

Paul tamén o chamou evanxeo de Deus, pero ese era aínda o evanxeo do Reino de Deus:

9 ... predicámosche o evanxeo de Deus ... 12 que camiñarías digno de Deus que te chama ao seu propio reino e gloria. (1 Tesalonicenses 2: 9,12)

Paul tamén o chamou evanxeo de Cristo (Romanos 1:16). A "boa mensaxe" de Xesús, a mensaxe que El ensinou.

Considere que non se tratou simplemente dun evanxeo sobre a persoa de Xesucristo ou só sobre a salvación persoal. Pablo dixo que o evanxeo de Cristo incluía obedecer a Xesús, o seu regreso e o xuízo de Deus:

6 ... Deus para amortizar con tribulación aos que te molestan, 7 e para darche a quen te preocupes descansa connosco cando o Señor Xesús se revela do ceo cos seus poderosos anxos, 8 en lume ardente vingándose de quen non coñece a Deus, e sobre os que non obedecen o evanxeo do noso Señor Xesucristo. 9 Estes serán castigados coa destrución eterna da presenza do Señor e da gloria do seu poder, 10 cando El chega, nese día, a ser glorificado nos seus santos e ser admirado entre todos os que cren, porque o noso testemuño entre vós se cría (2 Tesalonicenses 1: 6-10).

O Novo Testamento mostra que o reino é algo que recibiremos e non que o posuímos agora por completo:

28 recibimos un reino que non pode ser sacudido (Hebreos 12:28).

Podemos comprender e esperamos agora formar parte do Reino de Deus, pero non o entramos plenamente.

Pablo confirmou especificamente que un non entra plenamente no Reino de Deus como un home mortal, como sucede despois da resurrección:

50 Agora ben, digo eu, irmáns, que a carne e o sangue non poden herdar o reino de Deus; nin a corrupción herda a incorrupción. 51 Vexo, dígoche un misterio: non todos durmiremos, pero todos seremos cambiados ... 52 nun momento, no centelleo dun ollo, na última trompeta. Pois a trompeta soará, e os mortos resucitarán incorruptibles, e seremos cambiados (1 Corintios 15: 50-52).

1 Cántovos, por tanto, ante Deus e o Señor Xesucristo, que xulgarán aos vivos e aos mortos á súa aparición e ao seu reino (2 Timoteo 4: 1).

Paulo non só ensinou iso, senón que Xesús entregaría o Reino a Deus Pai:

20 Pero agora Cristo resucitou dos mortos e converteuse no froito dos que quedaron durmidos. 21 Porque polo home veu a morte, polo home tamén veu a resurrección dos mortos. 22 Porque como en Adam todos morren, así tamén en Cristo todos seran vivos. 23 Pero cada un pola súa orde: Cristo primeiro, despois os que son Cristo á súa chegada. 24 Entón chega o final, cando El entrega o reino a Deus Pai, cando pon fin a todo dominio e toda autoridade e poder. 25 Porque debe reinar ata que puxo a todos os inimigos baixo os seus pés. (1 Corintios 15: 20-25).

Paulo tamén ensinou que os inxustos (os mandados) non herdarán o Reino de Deus:

9¿Non sabes que os inxustos non herdarán o reino de Deus? Non te enganes. Nin os fornecedores, nin os ídolos, nin os adultos, nin os homosexuais, nin os sodomitas, nin os ladróns nin os cobizosos, nin os borrachos, nin os malvados nin os extorsionadores herdarán o reino de Deus (1 Corintios 6: 9-10).

19 Agora ben, son evidentes as obras da carne, que son: adulterio, fornicación, impureza, deixadez, 20 idolatría, bruxería, odio, satisfaccións, celos, estalidos de ira, ambicións egoístas, disensións, herexías, 21 envexas, asasinatos, embriaguez, reverencias , e similares; do que che digo antes, do mesmo xeito que tamén vos dixen con tempo anterior, que os que practican tales cousas non herdarán o reino de Deus (Gálatas 5: 19-21).

5Para iso sabes que ningún fornecedor, persoa impura nin

un home cobizoso, que é un ídolo, ten calquera herdanza no reino de Cristo e Deus (Efesios 5: 5).

Deus ten normas e esixe o arrepentimento do pecado para poder entrar no seu reino. O apóstolo Paulo advertiu de que algúns non ensinarían que o evanxeo de Xesús é a resposta, pero outro é:

3 Graza para ti e paz de Deus Pai e do noso Señor Xesucristo, 4 que se deu por nós polos pecados, para que nos libere desta actual idade do mal, segundo a vontade do noso Deus e Pai, 5 aos que sermos gloria Por sempre e para sempre. Amén. 6 Eu me maravillo de que te afastas tan pronto de Aquel que te chamou na graza de Cristo, a un evanxeo diferente, 7 que non é outro; pero hai algúns que te molestan e queren perverter o evanxeo de

Cristo. 8 Pero aínda que nós, ou un anxo do ceo, pregámosche calquera outro evanxeo que o que che predicamos, déixalo. 9 Como xa dixemos anteriormente, así que agora volto a dicir, se alguén che predica algún outro evanxeo que o que recibiches, déixalo maldito. (Gálatas 1: 3-9)

3 Pero temo que, de algún xeito, como a serpe enganou a Eva pola súa destreza, para que as túas mentes estean corruptas pola sinxeleza que hai en Cristo. 4 Porque se o que vén predica a outro Xesús a quen non predicamos, ou se recibe un espírito diferente que non recibiu, ou a un evanxeo diferente que non aceptou, pode estar ben con el! (2 Corintios 11: 3-4)

Que era o "outro" e "diferente", realmente falso, evanxeo?

O falso evanxeo ten varias partes.

En xeral, o falso evanxeo é crer que non ten que obedecer a Deus e esforzarse realmente en vivir fiel ao seu xeito mentres se afirma coñecer a Deus (cf. Mateo 7: 21-23). Tende a orientarse egoístamente.

A serpe pediu a Eva que caese por un falso evanxeo hai case 6.000 anos (Xénese 3): e os humanos cren que saben mellor que Deus e deben decidir o ben e o mal por si mesmos. Si, despois de que Xesús veu, o seu nome a miúdo foi asociado a varios evanxeos falsos - e isto continuou ata o tempo do Anticristo final.

Na época do Apóstolo Paulo, o falso evanxeo era esencialmente unha mestura gnóstica / mística de verdade e erro. Os gnósticos cren basicamente que o coñecemento especial era o que se necesitaba para lograr unha visión espiritual, incluída a salvación. Os gnósticos tendían a crer que o que a carne facía non tiña ningunha consecuencia particular e se opuxeron a obedecer a Deus en asuntos como o sábado do sétimo día. Un tal falso líder foi Simon Magus, que foi avisado polo apóstolo Pedro (Feitos 8: 18-21).

Pero non é fácil

O Novo Testamento mostra que Filip ensinou o Reino de Deus:

5Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e predicoulles a Cristo. ... 12 Creron a Filip mentres predicaba as cousas sobre o reino de Deus ... (Feitos 8: 5,12).

Pero Xesús, Paulo e os discípulos ensinaron que non é fácil entrar no Reino de Deus:

24 E cando Xesús viu que se volvía moi triste, dixo: "Canto é difícil para os que teñen riquezas entrar no reino de Deus!" 25 Porque un camelo é máis fácil pasar polo ollo dunha agulla que para un home rico entrar no reino de Deus. "

26 E os que oíron dixeron: "Quen pode ser salvo?"

27 Pero el dixo: "As cousas imposibles cos homes son posibles con Deus." (Lucas 18: 24-27)

22 "Debemos entrar por moitas tribulacións no reino de Deus" (Feitos 14:22).

3 Estamos obrigados a agradecer a Deus sempre por vós, irmáns, segundo convén, porque a vosa fe medra enormemente, e o amor de cada un de vós abunda un para o outro, 4 para que nós mesmos te orgulguemos de vós entre as igrexas de Deus pola túa paciencia e fe en todas as túas persecucións e tribulacións que soportes, 5 que é unha evidencia manifesta do xusto xuízo de Deus, para que poidas ser considerado digno do reino de Deus, polo que tamén padecedes; 6 xa que é algo xusto con Deus que pague con tribulación a aqueles que te molestan, 7 e que os que te preocupes descansan connosco cando o Señor Xesús se revela do ceo cos seus poderosos anxos (2 Tesalonicenses 1: 3-7).

Por mor das dificultades, só algúns están sendo chamados e escollidos nesta época para formar parte dela (Mateo 22: 1-14; Xoán 6:44; Hebreos 6: 4-6). Outros serán chamados máis tarde, xa que a Biblia demostra que os "que errou con espírito chegarán a comprender, e os que se queixaron aprenderán a doutrina" (Isaías 29:24).

Peter ensinou o Reino

O apóstolo Pedro ensinou que o reino era eterno e que o evanxeo de Deus debe ser obedecido con dilixencia ou habería xuízo:

10Por iso, irmáns, sexa aínda máis dilixente para asegurar a túa chamada e elección, porque se fas estas cousas, nunca tropezarás; 11Para iso, facilitarase unha entrada ao reino eterno do noso Señor e Salvador Xesucristo (2 Pedro 1: 10-11).

17Pois chegou o momento de comezar o xuízo na casa de Deus; e se comeza por nós primeiro, cal será o fin dos que non obedecen o evanxeo de Deus? (1 Pedro 4:17).

Os últimos libros da Biblia e do Reino

A Biblia ensina que "Deus é amor" (1 Xoán 4: 8,16) e Xesús é Deus (Xoán 1,1,14): o Reino de Deus terá un rei que é amor e cuxas leis apoian o amor, non o odio (cf. Apocalipse 22: 14-15).

O último libro da Biblia trata especificamente do Reino de Deus.

15Entón o sétimo anxo soou: e houbo altas voces no ceo, dicindo: "Os reinos deste mundo convertéronse nos reinos do noso Señor e do seu Cristo, e reinará para sempre!" (Apocalipse 11:15).

Xesús reinará no reino! E a Biblia revela dous dos seus títulos:

16E ten na súa túnica e na coxa un nome escrito: REINO DE REIS E SEÑOR DE SEÑOR (Apocalipse 19:16).

Pero é Xesús o único que vai reinar? Teña en conta esta pasaxe:

4Eu vin tronos e sentaron neles e sentiúselles xuízos. Entón vin as almas dos que foran decapitados pola súa testemuña de Xesús e pola palabra de Deus, que non adoraran a besta ou a súa imaxe e non recibiran a súa marca na fronte nin nas mans. E viviron e reinaron con Cristo durante mil anos. . . 6 Bendito e santo é quen participou na primeira resurrección. Por iso, a segunda morte non ten poder, pero serán sacerdotes de Deus e de Cristo, e reinarán con el mil anos (Apocalipse 20: 4,6).

Os verdadeiros cristiáns resucitarán para reinar con Cristo durante mil anos! Porque o reino perdurará para sempre (Apocalipse 11:15), pero ese reinado mencionado tivo só mil anos. Isto é o que antes me referín como a primeira fase do reino, a fase milenaria, a física, a milenaria e a final, fase máis espiritual.

Algúns eventos figuran no Libro da Revelación como acontecidos entre as fases milenarias e finais do Reino de Deus:

7Correndo os mil anos, Satanás será liberado da súa prisión 8 e sairá a enganar ás nacións que se atopan nos catro cantos da terra, Gog e Magog, para reunilas para loitar, cuxo número é o area do mar. ... 11 Entón vin un gran trono branco e aquel que estaba sentado nel, de cuxa cara a terra e o ceo fuxiron. E non se atopou lugar para eles. 12E vin aos mortos, pequenos e grandes, de pé diante de Deus, e os libros abríronse. E abriuse outro libro, que é o Libro da vida. E os mortos foron xulgados segundo as súas obras, polas cousas escritas nos libros.13 O mar deu os mortos que había nel, e a morte e o Hades entregaron aos mortos que estaban neles. E foron xulgados, cada un segundo as súas obras. 14Entonces a morte e o Hades foron lanzados ao lago de lume. Esta é a segunda morte. 15 E ninguén atopado escrito no Libro da vida foi arroxado ao lago de lume (Apocalipsa 20: 7-8, 11-15).

O Libro de Apocalipse demostra que haberá unha fase posterior que despois do reinado de mil anos e despois da segunda morte:

1Eu vin un ceo novo e unha terra nova, porque o primeiro ceo ea primeira terra faleceron. Tampouco había máis mar. 2 Entón eu, Xoán, vin a cidade santa, Nova Xerusalén, baixando do ceo de Deus, preparada como unha noiva adornada para o seu marido. 3 E escoitei unha gran voz desde o ceo dicindo: "Velaí, o tabernáculo de Deus está cos homes, e el habitará con eles, e eles serán o seu pobo. Deus El mesmo estará con eles e será o seu Deus. 4 E Deus limpará toda a bágoa dos seus ollos; Non haberá morte nin tristeza nin choro. Non haberá máis dor, porque as cousas anteriores faleceron. "(Revelación 21: 1-4)

1 E mostroume un río puro de auga da vida, claro coma o cristal, procedente do trono de Deus e do Cordeiro. 2 No medio da súa rúa e a cada lado do río, atopábase a árbore da vida, que daba doce froitos, cada árbore que producía os seus froitos cada mes. As follas da árbore foron para a curación das nacións. 3 E xa non haberá maldición, pero o trono de Deus e do Cordeiro estará nel e os seus servos servirán. 4 Eles verán a súa cara, e o seu nome estará na súa fronte. 5 Non haberá noite alí; non precisan lámpada nin luz do sol, porque o Señor Deus lles dá luz. E reinarán para sempre e para sempre. (Revelación 22: 1-5)

Teña en conta que este reinado, que é despois dos mil anos, inclúe aos servos de Deus e dura para sempre. A Cidade Santa, que estaba preparada no ceo, deixará o ceo e baixará á terra. Este é o comezo da fase final do Reino de Deus. Un tempo de **NON MÁIS DOLOR O SUFERIMENTO!**

Os manso herdarán a terra (Mateo 5: 5) e todas as cousas (Apocalipsis 21: 7). A terra, incluída a Cidade Santa na que se atopará, será mellor porque se implementarán os camiños de Deus. Dáse conta de que:

70 aumento do seu goberno e a paz non haberá fin (Isaías 9: 7).

Claramente haberá crecemento despois de que a fase final do Reino de Deus comezou, xa que todos obedecerán ao goberno de Deus.

Este será un momento máis glorioso:

9 Pero como está escrito: "O ollo non viu, nin oído oído, nin entrou no corazón do home. As cousas que Deus preparou para os que o aman." 10 Pero Deus revelounos a través do seu espírito (1 Corintios 2: 9-10).

É un momento de amor, ledicia e comodidade eterna. Será un momento fantástico! O Reino de Deus fará unha eternidade mellor fantástica. Non queres participar da túa parte?

5. Fontes alleas ao Novo Testamento ensinaron o Reino de Deus

Os primeiros profesores de Cristo pensaron que deberían predicar o evanxeo dun Reino de Deus literal?

Si.

Anos atrás, nunha conferencia do profesor Bart Ehrman da Universidade de Carolina do Norte, el subliñou repetidamente, e correctamente, que a diferenza da maioría dos cristiáns profesores na actualidade, Xesús e os seus primeiros seguidores proclamaron o Reino de Deus. Aínda que a comprensión xeral do cristianismo polo doutor Ehrman difire moito da Igrexa Continuada de Deus, estaríamos de acordo en que o evanxeo do reino é o que Xesús mesmo proclamou e os seus seguidores creron. Tamén estaríamos de acordo en que moitos cristiáns reclamados hoxe non entender iso.

A escritura e o sermón post-novo testamento conservados máis antigos

O Reino de Deus foi unha parte significativa do que se afirma "o sermón cristián máis antigo que sobreviviu" (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translation, 2ª edición. Baker Books, Grand Rapids, 2004, páx 102). Este sermón cristián antigo contén estas afirmacións ao respecto:

5: 5 Ademais, sabes, irmáns, que a nosa estancia no mundo da carne é insignificante e transitoria, pero a promesa de Cristo é grande e maravillosa: descansa no reino que vén e na vida eterna.

A afirmación anterior mostra que o reino non é agora, senón que virá e será eterno. Ademais, este sermón antigo afirma:

6: 9 Agora ben, se estes xustos coma estes non son capaces de salvar aos seus fillos, por medio dos seus propios feitos xustos, ¿que seguridade temos de entrar no reino de Deus se non mantemos o noso bautismo puro e indefinido? Ou quen será o noso defensor, se non se nos atopou con obras santas e xustas? 9: 6 Por iso, amémonos entre todos, para que todos entremos no reino de Deus. 11: 7 Polo tanto, se sabemos o que está ben á vista de Deus, entraremos no seu reino e recibiremos as promesas que "oído non escoitou. nin o ollo visto nin o corazón do home imaxinado. "

12: 1 Agardemos, polo tanto, hora a hora polo reino de Deus en amor e xustiza, xa que non sabemos o día de que Deus apareza. 12: 6 di, virá o reino de meu Pai.

As afirmacións anteriores mostran que é necesario o amor a través dunha vida adecuada, que aínda non entramos no Reino de Deus e que se produce despois do día de aparecer de Deus, é dicir despois de que Xesús volva de novo. É o reino do Pai e o reino non é só Xesús.

É interesante que o máis antigo sermón aparentemente cristián que Deus permitiu sobrevivir ensina o mesmo Reino de Deus que ensina o Novo Testamento e a Igrexa Continuada de Deus ensina (é posible que poida ser dunha Igrexa real de Deus, pero o meu limitado coñecemento do grego limita a miña capacidade para facer unha declaración máis firme).

Líderes da Igrexa do século II e evanxeo do Reino

Cabe mencionar a principios do século II que Papias, un oínte de Xoán e un amigo de Polycarpand considerado un santo polos católicos romanos, ensinou o reino milenar. Eusebio rexistrou que Papiastaught:

... habrá un milenio despois da resurrección dos mortos, cando o reinado persoal de Cristo se establecerá nesta terra. (Fragmentos de Papias, VI. Véxase tamén Eusebio, Historia da igrexa, libro 3, XXXIX, 12)

Papias ensinou que este sería un momento de moita abundancia:

Do mesmo xeito, [dixo] que un gran de trigo produciría dez

mil orellas, e que cada orella tería dez mil grans, e cada gran daría dez quilos de fariña clara, pura e fina; e que as mazás, as sementes e a herba producirían en proporcións similares; e que todos os animais, alimentándose daquela só coas producións da terra, se converterían en pacíficos e harmoniosos, e estarían en perfecto sometemento ao home. "[Testimonio téñena por escrito por Papias, un home antigo, que foi oínte. de Xoán e un amigo de Polycarp, no cuarto dos seus libros; pois cinco libros foron compostos por el ...] (Fragmentos de Papias, IV)

A carta post-Novo Testamento aos Corintios afirma:

42: 1-30s Apóstolos recibiron por nós o Evanxeo do Señor Xesucristo; Xesucristo foi enviado de Deus. Entón Cristo é de Deus, e os Apóstolos son de Cristo. Por tanto, ambos procederon da vontade de Deus na orde designada. Xa que, polo tanto, recibiron un cargo, e habendo sido plenamente asegurados pola resurrección do noso Señor Xesucristo e confirmados na palabra de Deus con total seguridade do Espírito Santo, saíron coa alegría de que viría o reino de Deus.

O policarpo de Smyrna foi un líder cristián temperán, que foi discípulo de Xoán, o último dos apóstolos orixinais en morrer. Policarpo c. 120-135 A.D. ensinou:

Benaventurados os pobres e os perseguidos por amor da xustiza, porque o seu é o reino de Deus. (Polycarp. Carta aos Filipenses, capítulo II. De Ante-Nicene Fathers, tomo 1, editado por Alexander Roberts e James Donaldson. Edición americana, 1885)

Sabendo, entón, que "Deus non se burla", deberíamos camiñar digno do seu mandamento e gloria ... Porque é ben que deberían ser cortados das luces que hai no mundo, xa que "toda luxuria loita contra o espírito; "E" nin os forneceiros, nin os efeminados, nin os maltratadores de si mesmos coa humanidade, non herdarán o reino de Deus ", nin os que fan cousas inconsistentes e inquebrantables. (ibid, capítulo V)

Servímolos entón con medo e con toda reverencia, como El mesmo nos mandou e como os apóstolos que nos predicaron o Evanxeo e os profetas que proclamaron de antemán a chegada do Señor. (ibid, capítulo VI)

Como outros no Novo Testamento, Polycarp ensinou que os xustos, e non os infractores do mandamento, herdarán o Reino de Deus.

Polycarp tamén o ensinou a continuación:

E ao sabado seguinte dixo; "Escoita a miña exhortación, queridos fillos de Deus. Asegúroche cando os bispos estiveron presentes, e agora de novo os exhorto a todos a camiñar decorados e dignamente polo camiño do Señor ... Vixádevos e, de novo, estades listos, non vos pesemos os corazóns, o novo mandamento no que se refire ao amor cara a outro, o seu advenimiento maniféstase de súpeto coma un raio rápido, o gran xuízo polo lume, a vida eterna, o seu reino inmortal. E todo o que se ensina a Deus xa o sabes, cando buscas as Escrituras inspiradas, gravan coa pluma do Espírito Santo nos teus corazóns, para que os mandamentos sexan indelebles en ti. ' (Life of Polycarp, Capítulo 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melito de Sarde, que foi líder da Igrexa de Deus, c. 170 A.D., ensinou:

Pois de feito a lei emitida no evanxeo - a vella no novo, ambas saíron de Sión e Xerusalén; e o mandamento emitido en graza, e o tipo no produto acabado, e o cordeiro no Fillo, e as ovelas nun home, e o home en Deus ...

Pero o evanxeo converteuse na explicación da lei e da súa

cumprimento, mentres a igrexa se convertía no almacén da verdade ...

Este é o que nos librou da escravitude á liberdade, da escuridade á luz, da morte á vida, da tiranía a un reino eterno. (Melito. Homilia na pascua. Versos 7,40,68. Tradución de Kerux: The Journal of Online Theology. [Http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp](http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp))

Así, o Reino de Deus era coñecido por ser algo eterno, e non simplemente a actual Igrexa cristiá ou católica e incluía a lei de Deus.

Outra das redaccións de mediados do século II exhorta á xente a mirar ao reino:

Por iso, que ninguén de vós se dispare nin mire cara atrás, senón que se achegue de boa gana ao Evanxeo do reino de Deus. (Roman Clement. Recoñecementos, libro X, capítulo XLV. Extraído de Ante-Nicene Fathers, tomo 8. Editado por Alexander Roberts e James Donaldson. Edición americana, 1886)

Ademais, aínda que aparentemente non foi escrito por un na verdadeira igrexa, a mediados do século II escribiu o pastor de Hermas na tradución de Roberts e Donaldson catorce veces a expresión "reino de Deus".

Os verdadeiros cristiáns, e incluso moitos só profesando a Cristo, sabían algo do Reino de Deus no século II.

Mesmo o santo ortodoxo católico e oriental Ireneu entendeu que despois da resurrección, os cristiáns entrarían no Reino de Deus. Observe o que escribiu, c. 180 A.D. :

Pois tal é o estado de aqueles que creron, xa que neles permanece continuamente o Espírito Santo, que foi dado por El no bautismo e que o recibe o receptor, se camiña en verdade e santidade e xustiza e resistencia do paciente. Porque esta alma ten unha resurrección neles que cren, o corpo recibindo a alma de novo, e xunto con ela, polo poder do Espírito Santo, sendo levantado e entrando no reino de Deus. (Irenaeus, St., Bishop of Lyon. Traducido do armenio por Armitage Robinson. The Demonstration of the Apostolic Preaching, Capítulo 42. Wells, Somerset, outubro de 1879. Segundo se publicou en SOCIETY FOR PROMOTING CRISTIAN CONNOWLEDGE. New York: THE MACMILLAN CO, 1920).

Teófilo de Antioquia ensinou:

Pero menciono a súa bondade; se lle chamo Reino, fago mención á súa gloria ... Porque se o fixese inmortal dende o principio, o faría Deus. ... Non o fixo, pois, inmortal nin mortal, pero, como dixemos anteriormente, era capaz de ambos; de xeito que se se inclina ás cousas da inmortalidade, cumprindo o mandamento de Deus, recibira como recompensa de El a inmortalidade e debería converterse en Deus. (Teófilo, To Autolyclus, 1: 3, 2:27)

O santo católico, Hipólito, a principios do século III, escribiu:

E recibirás o reino dos ceos, vostede que, mentres estivo soñado nesta vida, coñeciches ao rei celeste. E serás un compañeiro da Deidade e un herdeiro de Cristo, deixado de escravizar as luxuria ou as paixóns, e nunca máis desperdiciar pola enfermidade. Porque convertiches en Deus: por calquera sufrimento que sufriu mentres fuches un home, estes che regalaron, porque eras de molde mortal, pero calquera que sexa coherente con Deus para impartilo, estes Deus prometeu darche, porque vostede foron divinificados e nacidos ata a inmortalidade. (Hipólito. Refutación de todas as herexías, libro X, capítulo 30)

O obxectivo dos humanos é ser deificado no próximo Reino de Deus.

Problemas nos séculos II e Terceiro

A pesar da súa aceptación xeneralizada, no século II levantouse un líder apostado anti-lei chamado Marcion. Marcion ensinou contra a lei de Deus, o sábado e o literal Reino de Deus. Aínda que foi denunciado por Polycarp e outros, mantivo contacto coa Igrexa de Roma durante bastante tempo e parecía ter influencia alí.

Nos séculos II e III establecéronse alegóricos en Alexandría (Exipto). Moitos alegóricos opuxéronse á doutrina do reino que se achega. Observe o informe sobre algúns deses alegóricos:

Dionisio naceu dunha nobre e rica familia pagá en Alexandría, e foi educado na súa filosofía. Deixou as escolas paganas para converterse en alumno de Orixe, a quen sucedeu no cargo da escola catequética de Alexandría ...

Clemente, Orixe e a escola gnóstica estaban corrompendo as doutrinas dos santos oráculos coas súas interpretacións fantasiosas e alegóricas ... obtiveron por si mesmos o nome de "alegoristas". Os neposos combatían publicamente aos alegoristas e sostiveron que haberá un reinado de Cristo. na terra ...

Dionisio disputou cos seguidores de Nepos e, segundo o seu relato ... "tal estado de cousas que existe agora no reino de Deus". Esta é a primeira mención do reino de Deus existente no estado actual das igrexas ...

Os neposos refutaron o seu erro, demostrando que o reino dos ceos non é alegórico, senón que é o reino literal do noso Señor na resurrección á vida eterna ...

Así que a idea do reino entra no estado actual das cousas foi concibida e presentada na escola gnóstica dos alegoristas en Exipto, entre 200 e 250 d.C., un século enteiro antes de que os bispos do imperio fosen considerados ocupantes do trono. ...

Clemente concibiu a idea do reino de Deus como un estado de verdadeiro coñecemento mental de Deus. Orixe expúxoas como un significado espiritual escondido na simple carta das Escrituras. (Ward, Henry Dana. O evanxeo do Reino: un Reino non deste mundo; non neste mundo; senón para vir no país celestial, da Resurrección dos mortos e da restitución de todas as cousas. Publicado por Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Así, mentres o bispo Nepos ensinaba o evanxeo do Reino de Deus, os alegóricos intentaron chegar a un coñecemento falso, menos literal. O bispo Apollinaris de Hierapolisalso intentou combater os erros dos alegóricos aproximadamente no mesmo tempo. Os verdadeiramente na Igrexa de Deus foron a verdade do literal Reino de Deus ao longo da historia.

Herbert W. Armstrong ensinou o evanxeo do Reino, ademais

No século XX, o finado Herbert W. Armstrong escribiu:

Porque rexeitaron o evanxeo de Cristo. . . , o mundo tivo que substituír algo máis no seu lugar. ¡Tiñan que inventar unha falsificación! Entón, escoitamos que o reino de Deus falou como só unha fermosa platitude - un bo sentimento nos corazóns humanos - reducíndoo a un éter, nada irreal! Outros opinaron mal que o "IGREXA" é o reino. . . O profeta Daniel, que viviu 600 anos antes de Cristo, sabía que o reino de Deus era un reino real - un goberno que rexe

PERSOAL literal da terra ...

Aquí . . . é a explicación de Deus do que é o REINO DE DEUS: "E nos tempos destes reis ..." - Fálase aquí dos dedos do pé, parte de ferro e parte de arxila quebradiza. Isto, ao conectar a profecía con Daniel 7 e Revelación 13 e 17, está a referirse aos novos ESTADOS UNIDOS DE EUROPA que agora se está formando. .. ante os teus ollos! Apocalipse 17:12 deixa claro o detalle de que será unha unión de Dez Reis ou REÑOS que (Rev. 17: 8) resucitarán o antigo IMPERIO ROMANO. . .

Cando vén Cristo, vén como REI de reis, gobernando toda a terra (Apocalipsis 19: 11-16); e O SEU REINO - o REINO DE DEUS - dixo Daniel, debe consumir todos estes reinos mundanos. Apocalipse 11:15 así o afirma: "Os reinos deste mundo convertéronse nos REIS DO NOSO SEÑOR E DO SEU CRISTO: e reinará para sempre". Este é o REINO DE DEUS. É o FIN dos gobernos actuais - si, e incluso dos Estados Unidos e das nacións británicas. Despois converteranse nos reinos - os Gobernos - do Señor Xesús Cristo, e despois o rei de reis por toda a terra. Isto fai completamente claro que o REINO DE DEUS é un goberno literal. Mesmo como o Imperio Caldeo era un REINO - mesmo como o Imperio Romano era un REINO - así o REINO DE DEUS é un goberno. É para asumir o GOBERNO das NACIÓNS do mundo. Xesucristo deu por ser un REI - un gobernante! ...

O mesmo Xesucristo que camiñaba polos outeiros e vales de Terra Santa e as rúas de Xerusalén hai máis de 1.900 anos. Dixo que volvería. Despois de ser crucificado, Deus resucitouno entre os mortos despois de tres días e tres noites (Mat. 12:40; Feitos 2:32; I Cor. 15: 3-4). Subiu ao Trono de Deus. Sede do Goberno do Universo (Feitos 1: 9-11; Heb. 1: 3; 8: 1; 10:12; Apocalipsa 3:21).

É o "nobre" da parábola, que foi ao Trono de

Deus, o "país afastado", para ser coroado como rei dos reis sobre todas as nacións e logo volver á terra (Lucas 19: 12-27).

De novo, está no ceo ata os "tempos de restitución de todas as cousas" (Feitos 3: 19-21). Restitución significa restituír a un estado ou condición antiga. Neste caso, a restauración do goberno de Deus na terra e, polo tanto, a restauración da paz mundial e das condicións utópicas.

A revolta mundial actual, as guerras e a satisfacción crecentes serán o punto culminante nos problemas mundiais tan grandes que, a menos que Deus interveña, non se salvará con vida ningunha carne humana (Mt. 24:22). No seu punto culminante cando o atraso provocaría toda a vida fóra deste planeta, Xesucristo volverá. Esta vez está chegando como Deus divino. Está chegando con todo o poder e gloria do Creador gobernante do universo. (Matt. 24:30; 25:31.) Vén como "rei dos reis e señor dos señores" (Apocalipsa 19:16), para establecer o supergoberno mundial e gobernar a todas as nacións "cunha vara de ferro." (Apocalipsa 19:15; 12: 5). . .

Cristo non recibido?

¿Pero a humanidade berrará de leducia e o dará a benvinda en éxtase e entusiasmo frenéticos? ¿Ata as igrexas do cristianismo tradicional?

Non o farán! Eles crerán, porque os falsos ministros de Satanás (II Cor. 11: 13-15) os enganaron, que el é o Anticristo. As igrexas e as nacións estarán irritadas pola súa chegada (Apocalipsa 11:15 con 11:18), e as forzas militares intentarán realmente combatelo para destruílo (Apocalipsa 17:14).

As nacións estarán implicadas na clímax batalla da próxima guerra mundial III, co fronte de batalla en Xerusalén (Zech. 14: 1-2) e despois volverá Cristo. No poder sobrenatural, el "loitará contra esas nacións" que loitan contra el (versículo 3). El os vencerá totalmente (Apocalipsa 17:14). "Os seus pés estarán de pé ese día no monte das Aceitunas", a moi pouca distancia ao leste de Xerusalén (Zech. 14: 4). (Armstrong HW. O misterio das idades, 1984)

A Biblia declara que Xesús volverá e El gañará, aínda que moitos loitarán contra El (Apocalipse 19:19). Moitos afirmarán (baseándose na incompreensión da profecía da Biblia, pero parcialmente por mor de falsos profetas e místicos) que Xesús que regresa é o Anticristo final!

O seguinte é de Herbert Armstrong:

A verdadeira relixión - a verdade de Deus empoderada co amor de Deus impartido polo Espírito Santo ... MOITO INSCRITIBLE de coñecer a Deus e Xesucristo - de coñecer a VERDADE - e a calor do AMOR divino de Deus! ...

As ensinanzas da Igrexa verdadeira de Deus son simplemente as de "vivir por cada palabra" da Santa Biblia ...

Os homes pasarán do xeito de "chegar" ao camiño de "dar" - a forma de amor de Deus.

Unha nova civilización collera agora a terra. (ibid)

A NOVA CIVILIZACIÓN é o Reino de Deus. Proclamar que a nova civilización debe vir e basearse no amor é unha parte fundamental do que trata o verdadeiro evanxeo do reino que ensinou Xesús e os seus seguidores. Isto é algo que nós predicamos na Church of God de Continuing.

Herbert Armstrong deuse conta de que Xesús ensinaba que a sociedade humana, aínda cando cre que quere obedecer, rexeitou o "dar xeito" da vida, o xeito do amor. Case ninguén parece comprender adecuadamente a importancia do que Xesús ensinaba.

A salvación a través de Xesús forma parte do Evanxeo

Agora, algúns que leron ata agora se preguntan sobre a morte de Xesús e o papel na salvación. Si, iso é parte do evanxeo sobre o que escribiron o Novo Testamento e Herbert W. Armstrong.

O Novo Testamento mostra que o evanxeo inclúe a salvación por Xesús:

16 Porque non me avergoño do evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus a salvación para todos os que cren, para o xudeu primeiro e tamén para os gregos (Romanos 1:16).

4 Por iso os que estaban espallados ían predicando por todas partes

a palabra. 5 Entón Filipe baixou á cidade de Samaria e predicoulles a Cristo. ... 12 Pero cando creron a Filipe mentres predicaba as cousas sobre o reino de Deus e o nome de Xesucristo, tanto homes como mulleres foron bautizados. ... 25 Despois de testificar e predicar a palabra do Señor, regresaron a Xerusalén e predicaron o evanxeo en moitas aldeas dos samaritanos. 26 Cando un anxo do Señor falou con Philip ... 40 Filip atopouse en Azoto. E pasando, predicou en todas as cidades ata que chegou a Cesarea. (Feitos 8: 4,5,12,25,26,40)

18 predicoulles Xesús e a resurrección. (Feitos 17:18)

30 Entón Pablo viviu dous anos enteiros na súa propia casa alugada e recibiu a todos os que viñeron a el, **31 predicando o reino de Deus e ensinando as cousas que afectan ao Señor Xesucristo** con toda confianza, ninguén o prohibiu. (Feitos 28: 30-31)

Teña en conta que a predicación incluía Xesús E o reino. Por desgraza, unha comprensión adecuada do evanxeo do Reino de Deus tende a faltar das ensinanzas das igrexas grecorromanas.

De feito, para axudarnos a formar parte dese reino, Deus amou tanto aos humanos que enviou a Xesús a morrer por nós (Xoán 3: 16-17) e nos salva pola súa graza (Efesios 2: 8). E iso forma parte das boas novas (Feitos 20:24).

O evanxeo do Reino é o que o mundo precisa, pero ...

Traballar pola paz (Mateo 5: 9) e facelo ben son obxectivos que pagan a pena (cf. Gálatas 6:10). Non obstante, moitos líderes mundiais, incluídos os relixiosos, cren que será a cooperación humana internacional a que traerá paz e prosperidade, e non o Reino de Deus. E aínda que terán algúns éxitos temporais, non só non terán éxito, algúns dos seus esforzos humanos ao final levarán o planeta Terra ata o punto de que faría a vida insostible se Xesús non volvese establecer o seu Reino. Os humanos fixar a terra sen Deus é un evanxeo falso e falso (Salmo 127: 1).

Moitos do mundo están a tratar de elaborar un plan internacional semi-relixioso babilónico para poñer unha nova orde mundial no século XXI. Isto é algo que denuncia a Church of God dende o seu inicio e ten previsto seguir denunciando. Dende que Satanás pediu a Eva caer por unha versión do seu evanxeo hai case 6000 anos (Xénese 3), moitos humanos cren que saben mellor que Deus o que os fará e o mundo mellor.

Segundo a Biblia, tomará unha combinación dun líder militar en Europa (chamado rei do Norte, tamén chamado besta de Apocalipse 13: 1-10) xunto cun líder relixioso (chamado falso profeta, tamén chamado O Anticristo final e a besta de dous cornos da Apocalipse 13: 11-17) da cidade de sete outeiros (Apocalipse 17: 9,18) para levar a orde mundial 'babilónica' (Apocalipse 17 e 18). Aínda que a humanidade necesita o regreso de Cristo e o establecemento do seu reino, moitos no mundo non prestarán atención a esta mensaxe no século XXI: seguirán crendo diversas versións do falso evanxeo de Satanás. Pero o mundo recibirá unha testemuña.

Lembre que Xesús ensinou:

14 E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuña de todas as nacións, e logo chegará o final. (Mateo 24:14)

Teña en conta que o evanxeo do reino chegará ao mundo como testemuña, despois chegará o final.

Existen varias razóns para iso.

Un é que Deus quere que o mundo escoite o verdadeiro evanxeo antes do comezo da Gran Tribulación (que se demostra que comeza en Mateo 24:21). Así, a mensaxe do evanxeo é unha testemuña e unha advertencia (cf. Ezequiel 3; Amos 3: 7). Darase lugar a máis conversións xentís antes de que Xesús volva (Romanos 11:25) e suficientes conversións non xentís (Romanos 9:27) antes de que Xesús volva.

Outro é que o aspecto da mensaxe será contrario ás opinións da Besta nacente, rei do poder do norte, xunto co Falso Profeta, o Anticristo final. Basicamente prometen paz a través do esforzo humano, pero levará ao final (Mateo 24:14) e á destrución (cf. 1 Tesalonicenses 5: 3).

Por mor dos signos e das marabillas mentidas asociadas a eles (2 Tesalonicenses 2: 9), a maioría do mundo elixirá crer unha mentira (2 Tesalonicenses 2: 9-12) en lugar da mensaxe do evanxeo. Por mor das condenas inadecuadas do milenarismo Reino de Deus por parte dos católicos romanos, ortodoxos orientais, luteranos e outros, moitos afirmarán erroneamente que a mensaxe do evanxeo milenarismo do Reino de Deus é o falso evanxeo asociado a Anticristo.

Os fieis cristiáns filadelfianos (Apocalipsis 3: 7-13) proclamarán o evanxeo milenarío do reino así como dicirlle ao mundo que serán os líderes mundanos (incluída a Besta e o Falso Profeta).

Eles apoiarán dicirlle ao mundo a mensaxe de que a Besta, rei do poder do norte, xunto co Falso Profeta, o Anticristo final, destruírá (xunto con algúns dos seus aliados) EEUU e as anglo-nacións do Reino Unido, Canadá, Australia e Nova Zelandia (Daniel 11:39) e que pouco despois destruírán unha confederación árabe / islámica (Daniel 11: 40-43), que funcionen como instrumentos dos demos (Apocalipse 16: 13-14), e finalmente loitará por Xesucristo ao seu regreso (Revelación 16: 14; 19: 19-20). Os fieis filadelfianos (Apocalipse 3: 7-13) anunciarán que o reino milenarío estará en breve. Isto podería xerar moita cobertura mediática e contribuír ao cumprimento de Mateo 24:14. Nós, na Igrexa Continuada de Deus, estamos preparando literatura (en varias linguas), engadíndose a sitios web e dando outros pasos para prepararnos para a "obra curta" (cf. Romanos 9:28) que levarán á determinación de Deus de que Mateo 24: O 14 foi proporcionado o suficiente como testemuña para o final.

O "falso evanxeo" que proclama líderes mundiais (probablemente algún "novo" tipo de máximo líder de Europa xunto cun pontífice comprometido que reivindicará unha forma de catolicismo) non lles gustará; non queren que o mundo aprenda o que realmente farán. facer (e non pode sequer crer a eles mesmos nun primeiro momento, cf. Isaías 10: 5-7). Eles e / ou os seus partidarios tamén ensinarán falsamente que os fieis filadelfianos estarán a espiar unha doutrina extremista (milenarismo) dun anticristo que vén. Calquera condena que eles e / ou os seus seguidores fagan cara aos fieis de Filadelfia e a Igrexa Continuada de Deus desencadeará a persecución (Daniel 11: 29-35; Apocalipsis 12: 13-15). Isto tamén levará ao final: o comezo da Gran Tribulación (Mateo 24:21; Daniel 11:39; véxase Mateo 24: 14-15; Daniel 11:31) así como un tempo de protección para os fieis Filadelfia Cristiáns (Revelación 3: 10; 12: 14-16).

O Besta e Falso Profeta tentará a forza, a chantaxe económica, os signos, as marabillas mentireiras, o asasinato e outras presións (Revelación 13: 10-17; 16: 14; Daniel 7:25; 2 Tesalonicenses 2: 9-10) para ter o control. Os cristiáns preguntarán:

10 "Canto tempo, Señor, santo e verdadeiro, ata que xulgues e vingades o noso sangue contra os que habitamos na terra?" (Apocalipse 6:10)

Ao longo das épocas, a xente de Deus preguntouse: "Canto tempo pasará ata que Xesús volva?"

Aínda que non sabemos o día nin a hora, esperamos que Xesús volva (e o milenarío Reino de Deus establecido) no século XXI baseado en moitas escrituras (por exemplo Mateo 24: 4-34; Salmo 90: 4; Osea 6: 2 ; Lucas 21: 7-36; Hebreos 1: 1-2; 4: 4,11; 2 Pedro 3: 3-8; 1 Tesalonicenses 5: 4), algunhas das que agora vemos cumpridas.

Se Xesús non intervén, o mundo aniquilará toda a vida:

21 Pois entón haberá unha gran tribulación, como non foi dende o principio do mundo ata este momento, non, nin nunca será. 22 E a menos que se acurtasen eses días, non se salvaría ningunha carne; pero polo ben dos electos, estes días acurtaranse. (Mateo 24: 21-22)

29 Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase e a lúa non dará a súa luz; as estrelas caerán do ceo e os poderes dos ceos serán sacudidos. 30 Entón o signo do Fillo do Home aparecerá no ceo, e entón todas as tribos da terra chorarán, e verán ao Fillo do Home vir sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria. 31 E enviará aos seus anxos cun gran son de trompeta, e xuntarán aos seus elixidos dos catro ventos, dun extremo do ceo ao outro. (Mateo 24: 29-31)

O Reino de Deus é o que o mundo precisa.

Embaixadores para o Reino

Cal é o teu papel no Reino?

Agora mesmo, se es un verdadeiro cristián, serás un embaixador para iso. Observe o que escribiu o Apóstolo Paulo:

20 Agora, somos embaixadores de Cristo, como se Deus estivese a suplicarnos: imploramos en nome de Cristo, reconciliarse con Deus. (2 Corintios 5:20)

14 Levántate, tendo a cintura de verdade, tendo o peito do xusto, 15 e tendo os pés coa preparación do evanxeo da paz; 16 sobre todo, collendo o escudo da fe co que poderás saciar todos os ardentes dardos do malvado. 17 E colle o casco de salvación e a espada do Espírito, que é a palabra de Deus; 18 rezando sempre con toda oración e suplicación no Espírito, estando atentos a este fin con toda perseverancia e suplicación para todos os santos ... 19 e para min, que me dea esa pronuncia, para que abra a boca atrevida para dar a coñecer. o misterio do evanxeo, 20 polo que son embaixador en cadeas; que nel poida falar con audacia, como debería falar. (Efesios 6: 14-20)

Que é un embaixador? Merriam-Webster ten a seguinte definición:

1: un enviado oficial; especialmente: un axente diplomático de maior rango acreditado nun goberno estranxeiro ou soberano como representante residente do seu propio goberno ou soberano ou designado para unha tarefa diplomática especial e a miúdo temporal.

2a: un representante ou mensaxeiro autorizado

Se es un verdadeiro cristián, é un enviado oficial por Cristo. Observe o que escribiu o Apóstolo Pedro:

9 Pero vostede é unha xeración elixida, un sacerdocio real, unha nación santa, o seu propio pobo especial, para que proclames os eloxios de Aquel que te chamou da escuridade á súa luz marabillosa; 10 que noutrora non eran un pobo, pero agora son o pobo de Deus, que non obtiveran piedade pero agora obtiveron piedade. (1 Pedro 2: 9-10)

Como cristiáns, debemos formar parte dunha nación santa.

Que nación é agora santa?

Ben, certamente ningún dos reinos deste mundo, pero eles finalmente formarán parte do reino de Cristo (Revelación 11:15). É a nación de Deus, o seu Reino que é santo.

Como embaixadores, normalmente non participamos na política directa das nacións deste mundo. Pero agora estamos a vivir a forma de vida de Deus (ver tamén o libro gratuito dispoñible en www.ccog.org titulado: Christian: Embaixadores para o Reino de Deus, instrucións bíblicas sobre a vida como cristián). Ao facelo, aprendemos mellor por que os camiños de Deus son os mellores, para que no seu reino poidamos ser reis e sacerdotes e reinar con Cristo na terra:

5 A Aquel que nos amou e nos lavou dos nosos pecados no seu propio sangue, 6 e fixonos reis e sacerdotes para o seu Deus e Pai, para que sexa gloria e dominio para sempre e para sempre. Amén. (Revelación 1: 5-6)

10 e fíxonos reis e sacerdotes ao noso Deus; E imos reinar na terra. (Apocalipse 5:10)

Un aspecto futuro diso será ensinar aos que son mortais para camiñar polos camiños de Deus:

19 Pois o pobo habitará en Sión en Xerusalén; xa non chorarás; será moi gracioso para ti ao son do seu choro; cando o oira, responderalle. 20 E aínda que o Señor che dá o pan da adversidade e a auga da aflición, os teus profesores non se moverán máis nun recuncho, pero os teus ollos verán aos teus profesores. 21 As túas orellas escoitarán unha palabra detrás de ti, dicindo: "Así é, anda nela". Sempre que volvas á dereita ou sempre que volvas á esquerda. (Isaías 30: 19-21)

Aínda que esta é unha profecía para o reino milenario, nesta época os cristiáns deben estar preparados para ensinar:

12 ... neste momento deberías ser profesores (Hebreos 5:12)

15 Pero santifica ao Señor Deus nos teus corazóns: e estea listo sempre para dar unha resposta a todo home que che solicite unha razón da esperanza que está en ti con humildad e medo (1 Pedro 3:15, KJV).

A Biblia demostra que moitos dos cristiáns máis fieis, xusto antes do comezo da Gran Tribulación, instruirán a moitos:

33 E os da xente que entenden deberán instruír a moitos (Daniel 11:33)

Entón, aprender, medrar en graza e coñecemento (2 Pedro 3:18), é algo que deberíamos facer agora. Parte do teu papel no Reino de Deus é poder ensinar. E para os máis fieis, filadelfianos (Revelación 3: 7-13), cristiáns, isto tamén incluírá apoiar a importante testemuña do evanxeo antes do inicio do reino milenario (cf. Mateo 24:14).

Despois de establecer o Reino de Deus, o pobo de Deus usarase para restaurar un planeta danado:

12 Os de entre vós construírán os antigos refugallos;

Levantarás os cimentos de moitas xeracións e chamaralle o reparador da violación, o restaurador das rúas para habitar. (Isaías 58:12)

Así, o pobo de Deus que viviu o xeito de Deus nesta época facilitará que a xente poida habitar en cidades (e noutros lugares) durante este tempo de restauración. O mundo será realmente un lugar mellor. Deberíamos ser embaixadores para Cristo agora, para que tamén poidamos servir no seu Reino.

A verdadeira mensaxe do evanxeo é transformadora

Xesús dixo: "Se segues na miña palabra, sodes os meus discípulos. 32 E saberás a verdade, e a verdade faralle libre "(Xoán 8: 31-32). Coñecer a verdade sobre o evanxeo do Reino de Deus nos libera de quedar atrapados nas falsas esperanzas deste mundo. Podemos apoiar audazmente un plan que funcione: o plan de Deus! Satanás enganou a todo o mundo (Apocalipse 12: 9) e o Reino de Deus é a verdadeira solución. Necesitamos defender e defender a verdade (cf. Xoán 18:37).

A mensaxe do evanxeo é algo máis que sobre a salvación persoal. As boas novas do Reino de Deus deberían transformalo nun desta época:

2 E non te conformes a este mundo, senón que se transforme coa renovación da túa mente, para que probes o que é esa boa e aceptable e perfecta vontade de Deus. (Romanos 12: 2)

Os verdadeiros cristiáns transfórmanse para servir a Deus e aos demais:

22 Bondantes, obedece en todas as cousas aos teus amos segundo a carne, non co servizo de ollos, como pracer dos homes, senón con sinceridade do corazón, temendo a Deus. 23 E o que fagas, faino de corazón, como ao Señor e non aos homes, 24 sabendo que do Señor recibirás a recompensa da herdanza; pois serves ao Señor Cristo. (Colosenses 3: 22-24)

28 Por iso, dado que recibimos un reino que non pode ser axitado, teñamos graza, pola cal podemos servir a Deus aceptablemente con reverencia e medo divino. (Hebreos 12:28)

Os verdadeiros cristiáns viven diferente do mundo. Aceptamos os estándares de Deus por encima do mundo polo que está ben e mal. O único que vivimos coa fe (Hebreos 10:38), xa que é necesario vivir a forma de Deus nesta época. Os cristiáns eran considerados tan diferentes do mundo no que vivían, que o seu modo de vida era chamado "Camiño" no Novo Testamento (Feitos 9: 2; 19: 9; 24: 14,22). O mundo vive de xeito egoísta, baixo o sentido de Satanás, no que foi chamado "o camiño de Caín" (Jude 11).

O evanxeo do Reino de Deus é unha mensaxe de xustiza, ledicia e paz (Romanos 14:17). A palabra profética, ben entendida, é reconfortante (cf. 1 Corintios 14: 3; 1 Tesalonicenses 4:18), especialmente mentres vemos que o mundo se desmorona (cf. Lucas 21: 8-36). O verdadeiro modo de vida cristián

leva á abundancia espiritual e ás bendicións físicas (Marcos 10: 29-30). Isto é parte de por que os que o viven entenden que o mundo necesita o Reino de Deus. Os cristiáns son embaixadores do Reino de Deus.

Os cristiáns poñemos a nosa esperanza no espiritual, non no físico, aínda que vivamos nun mundo físico (Romanos 8: 5-8). Temos a "esperanza do evanxeo" (Colosenses 1:23). Isto é algo que os primeiros cristiáns entenderon que moitos que profesan hoxe en Xesús non comprenden realmente.

6. As igrexas grecorromanas ensinan ao Reino é importante, pero ...

As igrexas grecorromanas cren que ensinan aspectos do Reino de Deus, pero teñen problemas para comprender realmente o que é. Por exemplo, a enciclopedia católica ensina isto sobre o reino:

Cristo ... En todas as etapas do seu ensino o advenimiento deste reino, os seus diversos aspectos, o seu significado preciso, o xeito de alcanzar, forman o elemento fundamental dos seus discursos, tanto que o seu discurso é chamado "o evanxeo. do reino "... comezaron a falar da Igrexa como" o reino de Deus "; cfr. Col., I, 13; I Tes., II, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, etc. ... significa a Igrexa como esa institución divina ... (Papa H. Reino de Deus. A Enciclopedia Católica, tomo VIII. 1910).

Aínda que o anterior apuntaba a "Col., I, 13; I Tes., II, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, "se as miras, veredes que ningún destes versos di nada sobre que a Igrexa é o Reino de Deus. Ensinan aos crentes a ser parte do Reino de Deus ou que é o reino de Xesús. A Biblia advirte de que moitos cambiarían o evanxeo ou pasarían a outro, falso (Gálatas 1: 3-9). Por desgraza, varios fixérono.

Xesús ensinou: "Eu son o camiño, a verdade e a vida. Ninguén vén ao Pai agás por min "(Xoán 14: 6). Pedro ensinou: "Tampouco hai salvación en ningún outro, porque non hai outro nome baixo o ceo dado entre os homes polos que debemos ser salvados" (Feitos 4:12). Pedro dixo aos xudeus que todos deben ter a fe de se arrepentir e aceptar que Xesús se salva (Feitos 2:38).

En contraste con isto, o Papa Francisco ensinou que os ateos, sen Xesús, poden salvarse por boas obras. Tamén ensina que os xudeus se poden salvar sen aceptar a Xesús! Ademais, el e algúns grecorromanos tamén parecen considerar que unha versión non bíblica de "María" é unha clave para o evanxeo, así como unha clave para a unidade ecuménica e interfiel. Por desgraza, eles e outros non entenden a importancia de Xesús E O verdadeiro evanxeo do Reino de Deus. Moitos están a promover falsos evanxeos.

Moitos desexan camiñar á vista e ter fe no mundo. O Novo Testamento ensina que os cristiáns deben mirar por riba:

2 Fíxate nas cousas de arriba, non nas cousas da terra. (Colosenses 3: 2)

7 Porque camiñamos pola fe, non pola vista. (2 Corintios 5: 7)

Non obstante, o papa Pio XI ensinou basicamente a ver á súa igrexa:

... a Igrexa Católica ... é o reino de Cristo na terra. (Encíclica de PiusQuasPrimas).

O sitio web CatholicBible101 afirma que "o Reino de Deus foi establecido na terra por Xesucristo no ano 33 d.C., baixo a forma da súa Igrexa, dirixida por Peter ... a Igrexa Católica". Non obstante, o milenarismo Reino de Deus non está aquí nin é a Igrexa de Roma, pero estará na terra. Aínda que a verdadeira Igrexa de Deus ten as "claves do reino" (Mateo 16:19), os que afirman que unha igrexa é o reino "quitaron a clave do coñecemento" (Lucas 11:52).

A Igrexa de Roma ensina con tanta forza contra un pronto futuro milenarismo Reino de Deus que é basicamente a única "doutrina do Anticristo" enumerada no Catecismo oficial da Igrexa Católica:

676 O engano do Anticristo xa comeza a tomarse forma no mundo cada vez que se pretende dar conta da historia desa esperanza mesiánica que só se pode realizar máis alá da historia mediante o xuízo escatolóxico. A Igrexa rexeitou incluso as formas modificadas desta falsificación do reino que se veñen baixo o nome de milenarismo ... (Catecismo da Igrexa Católica. Imprimatur Potest + Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Por desgraza, os que estean de acordo con iso terán problemas ao proclamar o evanxeo do Reino de Deus ao final. Algúns levarán

pasos terribles contra os que o proclaman (Daniel 7:25; 11: 30-36). Pero, podes pensar, non estarán todos os que profesan Xesús como Señor no reino? Non, non o serán. Observe o que dixo Xesús:

21 "Non todos os que me din: " Señor, Señor ", entrarán no reino dos ceos, pero quen fai a vontade do meu pai no ceo. 22 Moitos me dirán nese día: "Señor, Señor, non profetizamos no teu nome, botamos demos no teu nome e fixemos moitas marabillas no teu nome?" 23 E entón vou declararlles: 'Nunca te coñecín; afástate de min, ti, quen practicas a ilegalidade! (Mateo 7: 21-23)

O apóstolo Paulo sinalou que o "misterio da ilegalidade" xa estaba "no traballo" (2 Tesalonicenses 2: 7) no seu tempo. Esta ilegalidade está relacionada tamén con algo que a Biblia advirte nos tempos finais que se chama "Misterio, Babilonia a Grande" (Apocalipse 17: 3-5).

O "misterio da ilegalidade" está relacionado cos profesores cristiáns que cren que non precisan manter a lei do mandamento de Deus, etc. e / ou hai tantas excepcións aceptables a ela e / ou hai formas aceptables de penitencia para romper a Deus. lei, polo

que mentres pensan que teñen unha forma da lei de Deus, non están a manter unha forma de cristianismo que Xesús ou os seus apóstolos recoñecerían como lexítimos.

Os grecorromanos son como os fariseos que violaron os mandamentos de Deus, pero afirmaron que as súas tradicións fixérono aceptable: Xesús denunciou ese enfoque (Mateo 15: 3-9). Isaías tamén advertiu de que as persoas que afirman ser de Deus se rebelaran contra a súa lei (Isaías 30: 9). Esta rebelión ilegal é algo que, por desgraza, vemos isto ata hoxe.

Outro "misterio" parece ser que a Igrexa de Roma parece crer que as súas axendas ecuménicas e interfederais militaristas levarán á paz e a unha versión non bíblica do Reino de Deus na terra. As Escrituras advirten contra a próxima unidade ecuménica que ensina, durante uns anos, terá éxito (nota: móstrase a Biblia da Nova Xerusalén, unha tradución aprobada polos católicos):

4 prostrarónse diante do dragón porque lle dera á besta a súa autoridade; e prostrarónse diante da besta, dicindo: 'Quen pode comparar coa besta? Quen pode loitar contra iso? 5 Deixábase á besta boca-las súas glorias e blasfemias e estar activa durante corenta e dous meses; 6 e pronunciou as súas blasfemias contra Deus, contra o seu nome, a súa carpa celestial e todos os que están abrigados alí. 7 Permitíuselle loitar contra os santos e conquistalos e dáelle poder sobre todas as razas, pobos, linguas e nacións; 8 e toda a xente do mundo o adorará, é dicir, todo o mundo cuxo nome non se escribiu desde a fundación do mundo no libro de vida do Cordeiro sacrificado. 9 Que calquera que poida escoitar, escoite: 10 Os que están en catividade para a catividade; os da morte pola espada á morte pola espada. É por iso que os santos deben ter perseveranza e fe. (Revelación 13: 4-10, NJB)

A Biblia advirte contra a unidade final de Babilonia:

1 Un dos sete anxos que tiña as sete cuncas veu a falarme e díxome: 'Veña aquí e vou amosar o castigo da gran prostituta que está entronizada xunto a abundantes augas, con quen todos os reis da terra prostituíronse e quen emborrachou a toda a poboación do mundo co viño do seu adulterio. 3 Levoume con espírito a un deserto, e alí vin a unha muller montar unha besta escarlata que tiña sete cabezas e dez cornos e tiña títulos blasfemos escritos por todo. 4 A muller estaba vestida de vermello e escarlata e brillaba de ouro, xoias e perlas, e levaba un viño de ouro cheo da repugnante inmudicia da súa prostitución; Na súa testa escribiuse un nome críptico na súa fronte: "Babilonia a Grande, a nai de todas as prostitutas e todas as prácticas sucias que hai na terra". 6 Vin que estaba borracho, bébedo co sangue dos santos e co sangue dos mártires de Xesús; e cando a vin, quedei completamente misticada. (Revelación 17: 1-6, NJB)

9 'Isto esixe a agudeza. O **sete cabezas son os sete outeiros**, sobre o que está sentada a muller. . . 18 A muller que viches é **a gran cidade** que ten autoridade sobre todos os gobernantes da terra. ' (Revelación 17: 9,18, NJB)

1 Despois disto, vin outro anxo baixar do ceo, con gran autoridade que lle foi dada; a terra brillaba coa súa gloria. 2 Na parte superior da súa voz, gritou: 'Babilonia caeu, Babilonia a Grande caeu, e converteuse no asombro dos días e un aloxamento para todo espírito

esbelto e paxaro sucio e desagradable. 3 Todas as nacións beberon profundamente do viño da súa prostitución; todos os reis da terra prostituíronse con ela e todos os comerciantes se enriqueceron coa súa desgraza. " 4 Outra voz falaba do ceo; Oín dicir, **"Sae, meu pobo, lonxe dela, para que non compartas os seus delitos e teñas as mesmas pragas que soportar.** 5 Os seus pecados alcanzaron o ceo, e Deus ten os seus delitos en conta: tratala como tratou a outros. 6 Ela debe aboar o dobre da cantidade que ela fixou. Ela debe ter unha culpa dobremente forte da súa propia mestura. 7 Cada unha das súas pompas e orxías debe levar unha tortura ou unha agonía. Estou entronizada como raíña, pensa; Non son viúva e nunca saberei o sufrimento. 8 Por iso, nun día caerán as pragas: enfermidade, loito e fame. Será queimada ao chan. O Señor Deus que a condenou é poderoso. 9 'Haberá que lamentar e chorar por ela polos reis da terra que se prostituíron con ela e mantiveron orxías con ela. Eles ven o fume mentres ela queima, (Apocalipsis 18: 1-9, NJB)

En Zacarías, a Biblia advirte dunha Babilonia que vén e mostra que a unidade adecuada non sucederá ata despois de que Xesús volva:

10 Fíxate! Atente! Fuxen da terra do norte - declara o Señor - porque te esparguei aos catro ventos do ceo - o Señor declara. 11 Fíxate! Fai a túa fuga, **¡Sión, que agora vive coa filla de Babilonia!**

12 Pois Yahweh Sabaoth di isto, xa que a Gloria se encargou

eu, sobre as nacións que te saquearon, "Quen che toque toca a mazá dos meus ollos. 13 Agora mira, vou dar as miñas mans sobre eles e serán saqueados por aqueles que escravizaron. Entón saberedes que Yahweh Sabaoth me enviou! 14 Canta, alegrádevos, filla de Sión, que agora veño a vivir entre vós -Declara Yahweh! 15 E ese día moitas nacións converteranse en Yahweh. Si, converteranse no seu pobo, e vivirán entre vós. Entón saberás que Yahweh Sabaoth me enviou a ti! 16 Xehová tomará posesión de Xudá, a súa parte na Terra Santa, e fará de novo a Xerusalén a súa elección. (Zacarías 2: 10-16, NJB; nótese nas versións KJV / NKJV que os versos figuran en Zacarías 2: 6-12)

Os movementos ecuménicos e interconfesionales que están a promover as Nacións Unidas, o Vaticano, moitos protestantes e líderes ortodoxos orientais están claramente condenados pola Biblia e non deben fomentarse. Xesús advertiu de aqueles que pretendían seguir a El, que "enganaría a moitos" (Mateo 24: 4-5). Moito ecumenismo está relacionado co "cabaleiro branco" de Apocalipse 6: 1-2 (quen non é Xesús) e coa prostituta de Apocalipse 17.

Do mesmo xeito que Zacarías, o apóstolo Paulo ensinou que a verdadeira unidade de fe non sucedería ata despois de que Xesús volva:

13 ata que todos alcanzemos a unidade na fe e o coñecemento do Fillo de Deus e formemos o Home perfecto, completamente maduro coa plenitude do propio Cristo. (Efesios 4:13, NJB)

Aqueles que cren que esta unidade chega antes do regreso de Xesús están por erro. En realidade, cando Xesús volta, terá que destruír a unidade das nacións que se manifestarán contra El:

11:15 Despois, o sétimo anxo soprou a súa trompeta e puidéronse escoitar voces berrando no ceo, chamando: "O reino do mundo converteuse no reino do noso Señor e do seu Cristo, e reinará para sempre." 16 Os vintecatro anciáns, entronizados diante de Deus, prostráronse e tocaron o chan coas fronte que adoraban a Deus 17 con estas palabras: "Dámoslles as grazas, Deus todopoderoso Señor, o que é, o que foi, por asumindo o teu gran poder e comezando o teu reinado. 18 As nacións estaban en tumulto e agora chegou o momento de que a súa retribución e de que os mortos sexan xulgados, e para os teus servos profetas, para os santos e para os que temen o teu nome, pequenos e grandes, para ser recompensados. . Chegou o momento de destruír aos que están destruíndo a terra '. (Revelación 11: 15-18, NJB)

19: 6 E escoitei o que parecía ser as voces dunha enorme multitude, como o son do océano ou o gran ruxido do trono, respondendo: '¡Aleluya! Comezou o reinado do Señor, o noso Deus Todopoderoso; . . . 19 Entón vin a besta, con todos os reis da terra e os seus exércitos, reunidos para loitar contra o xinete e o seu exército. 20 Pero a besta foi feita prisioneira, xunto co falso profeta que fixera milagres en nome da besta e por eles enganara a aqueles que aceptaron a marca coa marca da besta e aos que veneraran a súa estatua. Estes dous foron lanzados vivos ao lume ardente de xofre ardente. 21 Todos os demais foron asasinados pola espada do xinete, que saíu da súa boca, e todos os paxaros se arruinaron coa súa carne. . . 20: 4 Entón vin tronos, onde se asentaron; e atribuíuselles o poder de vulgar. Vin as almas de todos os que foron decapitados por ter presenciado a Xesús e por predicar a palabra de Deus, e os que se negaron a adorar á besta ou á súa estatua e non aceptarían a marca na fronte ou nas mans; cobraron vida e reinaron con Cristo durante mil anos. (Revelación 19: 6,19-21; 20: 4, NJB)

Teña en conta que Xesús terá que destruír os exércitos do mundo unificados contra El. Entón, el e os santos reinarán. É entón cando haberá a unidade propia da fe. Por desgraza, moitos escoitarán falsos ministros que parecen bos, pero non o son, como advertiu o Apóstolo Paulo (2 Corintios 11: 14-15). Se máis entendesen realmente a Biblia e o evanxeo do Reino de Deus, menos loitaríamos contra Xesús.

7. Por que o Reino de Deus?

Aínda que aos humanos quere pensar que somos tan intelixentes, hai límites para a nosa comprensión, pero a "comprensión de Deus é infinita" (Salmo 147: 5).

É por iso que tomará a intervención de Deus para arranxar este planeta.

Aínda que moitos cren en Deus, a gran maioría dos humanos non están dispostos a vivir como El realmente dirixe. Teña en conta o seguinte:

8 El amosoulle, home, o que é bo, e que o Señor esixe de ti, pero facer xustamente, amar a misericordia e andar humildemente co teu Deus? (Mica 6: 8)

Andar humildemente con Deus non é algo que a humanidade estivo realmente disposta a facer. Desde os tempos de Adán e Eva (Xénesis 3: 1-6), os humanos elixiron depender de si mesmos e das súas prioridades, por encima de Deus, a pesar dos seus mandamentos (Éxodo 20: 3-17).

O Libro dos Proverbios ensina:

5 Confía no Señor con todo o teu corazón e non te apoias na túa propia comprensión; 6 Recoñéceo de todos os teus xeitos e dirixirá os seus camiños. 7 Non sexas sabio ante os teus propios ollos; temede o Señor e apartarte do mal. (Proverbios 3: 5-7)

Non obstante, a maioría das persoas non confiarán verdadeiramente en Deus con todo o seu corazón nin esperarán a que dirixa os seus pasos. Moitos din que farán o que Deus quere, pero non o fan. Satanás foi enganado pola humanidade (Apocalipse 12: 9) e caeu polas luxuria do mundo e o "orgullo da vida" (1 Xoán 2:16).

Por iso, moitos xurdiron coas súas propias tradicións relixiosas e gobernos laicos, porque cren que saben mellor. Non obstante, eles non se refiren (cfr. Xeremías 10:23) nin se arrepenirán de verdade.

É por iso que a humanidade necesita o Reino de Deus (cf. Mateo 24: 21-22).

Considere as bendicións

Unha das declaracións máis coñecidas de Xesús foi as bendicións que deu no seu sermón no monte das olivas.

Observe algo do que dixo:

3 "Felices os pobres con espírito, porque o seu é o reino dos ceos. 4 Felices os que lloran, porque serán consolados. 5 Benaventurados os mansos, porque herdarán a terra. 6 Benaventurados os que teñen fame e sede de xustiza, porque se encheran. 7 Benaventurados os misericordiosos, porque obterán piedade. 8 Benaventurados os puros de corazón, porque verán a Deus. 9 Benaventurados os pacificadores, porque serán chamados fillos de Deus. 10 Benaventurados os perseguidos por causa da xustiza, porque o seu é o reino dos ceos. (Mateo 5: 3-10)

É no Reino de Deus (cf. Mark 4: 30-31), a miúdo denominado o Reino do ceo por Mateo (cf. Mateo 13:31), onde estas benditas promesas serán cumpridas. É no Reino de Deus que se cumprirá a promesa de que os mansos herden a terra e o puro de ver a Deus. Agarda a boa nova das bendicións no Reino de Deus.

As formas de Deus son correctas

A verdade é que Deus é amor (1 Xoán 4: 8,16) e Deus NON é egoísta. As leis de Deus amosan amor cara a Deus e cara ao noso propio (Marcos 12: 29-31; James 2: 8-11). As formas do mundo son egoístas e rematan na morte (Romanos 8: 6).

Teña en conta que a Biblia amosa aos verdadeiros cristiáns cumprir os mandamentos:

1 O que cre que Xesús é o Cristo nace de Deus, e todos os que o aman, que o engendran, tamén o aman ao seu nacemento. 2 Por iso sabemos que amamos aos fillos de Deus, cando amamos a Deus e gardamos os seus mandamentos. 3 Pois este é o amor de Deus, que gardamos os seus mandamentos. E os seus mandamentos

non son gravosas. (1 Xoán 5: 1-3)

Todos os "mandamentos de Deus son xustiza" (Salmo 119: 172). As súas formas son puras (1 Tito 1:15). Por desgraza, moitos aceptaron varias formas de "ilegalidade" e non se dan conta de que Xesús NON chegou a destruír a lei nin os profetas, senón cumprilos (Mateo 5:17), explicando o seu significado real e expandiéndolos máis aló do que moitos. pensamento (por exemplo Mateo 5: 21-28). Xesús ensinou que "quen o fai e lles ensina, será chamado grande no reino do ceo" (Mateo 5:19) (os termos "Reino de Deus" e "reino do ceo" son intercambiabiles).

A Biblia ensina que a fe sen obras está morta (Xacob 2:17). Moitos afirman seguir a Xesús, pero non crerán verdadeiramente nas súas ensinanzas (Mateo 7: 21-23) e non o imitarán como deberían (cf. 1 Corintios 11: 1). "O pecado é a transgresión da lei" (1 Xoán 3: 4, KJV) e todos pecaron (Romanos 3:23). Non obstante, a Biblia demostra que a misericordia triunfará sobre o xuízo (Xacob 2:13) xa que Deus ten realmente un plan para todos (cf. Lucas 3: 6).

As solucións humanas, ademais das formas de Deus, non funcionarán. No reino milenarío, Xesús gobernará cunha "vara de ferro" (Apocalipse 19:15) e o ben prevalecerá mentres a xente vivirá ao xeito de Deus. **TODOS os problemas do mundo existen porque as sociedades deste mundo se negan a obedecer a Deus ea súa lei.** A historia demostra que a humanidade non é capaz de resolver os problemas da sociedade:

6 Pois ter entendido carnalmente é a morte, pero a vida espiritual é a paz. 7 Porque a mente carnal é inimizada contra Deus; porque non está suxeito á lei de Deus, nin de feito pode ser. 8 Entón, os que están na carne non poden agradar a Deus. (Romanos 8: 6-8)

Os cristiáns deben centrarse no espiritual e teñen o espírito de Deus para facelo nesta época (Romanos 8: 9), a pesar das nosas debilidades persoais:

26 Porque ves que vos chaman, irmáns, que non moitos sabios segundo a carne, nin moitos poderosos, nin moitos nobres, son chamados. 27 Pero Deus elixiu as parvadas do mundo para avergoñar aos sabios, e Deus elixiu as cousas débiles do mundo para avergoñar as cousas poderosas; 28 e as cousas fundamentais do mundo e as cousas que se despreza Deus elixiu, e as cousas que non o son, para non traer en nada as cousas que están, 29 para que ningunha carne glorie na súa presenza. 30 Pero de El estás en Cristo Xesús, que foi para nós sabedoría de Deus —e xustiza e santificación e redención— 31 que, como está escrito, "O que gloria, que glorie no Señor". (1 Corintios 1 : 26-31)

Os cristiáns estamos a gloriarnos no plan de Deus! Camiñamos pola fe agora (2 Corintios 5: 7), mirando máis arriba (Colosenses 3: 2) na fe (Hebreos 11: 6). Seremos bendicidos por cumprir os mandamentos de Deus (Apocalipse 22:14).

Por que o evanxeo do Reino de Deus?

Os protestantes tenden a sentir que unha vez que aceptaron a Xesús como salvador, que buscaron o Reino de Deus. Os católicos cren que os bautizados, incluso de pequenos, entraron na súa igrexa como reino. Os católicos e os ortodoxos orientais tenden a pensar que a través de sacramentos, etc., buscan o reino de Deus. Aínda que os cristiáns deben ser bautizados, os grecorromanos e protestantes tenden a mirar ao mundo para resolver os problemas da humanidade. Adoitan ter un foco terrestre (cf. Romanos 8: 6-8).

Buscar primeiro o Reino de Deus (Mateo 6:33) é ser un obxectivo de toda a vida para os cristiáns. Un obxectivo, non mirar ao mundo por solucións, senón a Deus e aos seus xeitos. A boa nova do Reino de Deus cambia as nosas vidas.

A Biblia di que os cristiáns gobernarán con Xesús, pero te das conta de que isto significa que os cristiáns reais gobernarán sobre as cidades? Xesús ensinou:

12 "Un nobre foi a un país afastado para recibir por si mesmo un reino e volver. 13 Entón chamou a dez dos seus servos e entregoulles dez minas e díxolles: "Faga negocios ata que veña." 14 Pero os seus cidadáns odiaron e mandaron unha delegación tras el, dicíndolle: "Non teremos que este home reine sobre nós."

15 "E foi así que cando volveu, recibiu o

reino, mandou entón a estes servos, aos que lle deran os cartos, que lle chamasen, para que soubese canto gañara todo comercio. 16 Despois chegou o primeiro, dicindo: "Mestre, a túa mina gañou dez minas". 17 E díxolle: 'Ben feito, bo servo; porque fuches pouco fiel, tes autoridade sobre dez cidades.' 18 E chegou o segundo, dicindo: "Mestre, a túa mina gañou cinco minas". 19 Así mesmo, díxolle: "Tamén estás por máis de cinco cidades." (Lucas 19: 12-19)

Sé fiel do pouco que tes agora. Os cristiáns terán a oportunidade de gobernar sobre cidades reais, nun reino real. Xesús tamén dixo: "A miña recompensa é comigo, dar a cada un segundo o seu traballo" (Apocalipse 22:12). Deus ten un plan (Job 14:15) e un lugar (Xoán 14: 2) para aqueles que realmente responderán a El (Xoán 6:44; Apocalipse 17:14). O Reino de Deus é real e podes ser parte del!

A principios de 2016, a revista Science tiña un artigo titulado "O poder das multitudes" que indicaba que a intelixencia artificial e o crowdsourcing podían resolver os "problemas perversos" que enfrenta a humanidade. Non obstante, o artigo non entendeu o que era a maldade, e moito menos como soluciónalo.

A cooperación, ademais de seguir os verdadeiros camiños de Deus, está condenada a fallar no século XXI como foi despois do Gran Diluvio cando a humanidade colaborou para construír a fracasada Torre de Babel (Xénesis 11: 1-9).

Os problemas no mundo, en lugares como Oriente Medio (a pesar das ganancias temporais previstas, por exemplo Daniel 9: 27a; 1 Tesalonicenses 5: 3), non serán resoltos polos humanos: necesitamos a paz do Reino de Deus (Romanos 14: 17).

Os problemas do terrorismo internacional, a pesar das ganancias esperadas, non serán resoltos (cf. Ezequiel 21:12) polos enganados nas Nacións Unidas (cf. Apocalipse 12: 9): necesitamos a alegría e o conforto do Reino de Deus.

Os problemas do medio ambiente NON se resolverán coa cooperación internacional, xa que as nacións do mundo axudarán a destruír a terra (Apocalipse 11:18), pero serán resoltos polo Reino de Deus.

Os problemas de inmoralidade sexual, aborto e venda de partes do corpo humano non serán resoltos polos Estados Unidos (cf. Apocalipse 18:13), senón polo Reino de Deus.

A enorme débeda que teñen os Estados Unidos, Reino Unido e moitas outras nacións non será resolta mediante intermediación internacional, pero en última instancia (despois da destrución por Habakkuk 2: 6-8) polo Reino de Deus.

O descoñecemento e a miseducación non serán resoltos polas Nacións Unidas-necesitamos o Reino de Deus. Os conflitos relixiosos non serán verdadeiramente resoltos por ningún movemento ecuménico interrelixioso que estea de acordo coa salvación ademais do verdadeiro Xesús da Biblia. O pecado é o PROBLEMA no mundo e por iso necesitamos o sacrificio de Xesús e o seu regreso no Reino de Deus. A ciencia médica moderna non ten todas as respostas para a saúde humana; necesitamos o Reino de Deus.

As cuestións da fame non se solucionarán por organismos xeneticamente modificados que poñen partes do mundo en risco de fame debido a posibles fallas nas colleitas. Necesitamos o Reino de Deus.

A pobreza masiva en partes de África, Asia e outros lugares, aínda que se beneficie por un tempo desde o final da tempada "Babilonia" (ver Revelación 18: 1-19), non resolverá o problema da pobreza: necesitamos o Reino de Deus. A idea de que, ademais de Xesús, a humanidade pode traer utopía nesta "idade do mal presente" é un falso evanxeo (Gálatas 1: 3-10).

A fase milenaria do Reino de Deus é un reino literal que se establecerá na terra. Basearase nas leis amorosas de Deus e un Deus amoroso como líder. Os santos reinarán con Cristo durante mil anos (Apocalipse 5:10; 20: 4-6). Este reino incluírá aos verdadeiramente na Igrexa de Deus, pero ningunha escritura afirma que o Reino de Deus é realmente a Igrexa (católica ou doutra forma). A Igrexa de Roma opúxose ao ensino milenario e máis tarde opoñerá máis poderosamente á mensaxe do evanxeo da Biblia a medida que nos achegamos ao final. É probable que isto teña unha cobertura importante de medios que poida axudar a cumprir Mateo 24:14.

Na súa última fase, o Reino de Deus incluírá a "Nova Xerusalén,

baixando do ceo de Deus "(Apocalipsis 21: 2) e do seu aumento non haberá fin. Non haberá máis inxustiza, nin máis pena nin máis morte.

Predicar e comprender o evanxeo do Reino de Deus é un tema importante da Biblia. Os escritores do Antigo Testamento ensináronlle. Xesús, Paulo e Xoán ensináronlle. O máis antigo sermón "cristián" para sobrevivir fóra do Novo Testamento ensinou sobre iso. Os líderes cristiáns do comezo do século

II, como Polycarp e Melito, ensináronlle. Nós, na Igrexa Continua de Deus, ensinámolo hoxe. Recordemos que o Reino de Deus é o primeiro tema sobre o que predicou a Biblia sobre Xesús (Marcos 1:13. Tamén foi o que predicou despois da resurrección (Feitos 1: 3) -E é algo que os cristiáns deberían buscar primeiro (Mateo 6:33).

O evanxeo non trata só da vida e morte de Xesús. O énfase do evanxeo que Xesús e os seus seguidores ensinaron foi o Reino de Deus que vén. O evanxeo do reino inclúe a salvación a través de Cristo, pero tamén inclúe o ensino do fin dos gobernos humanos (Apocalipse 11:15).

Teña en conta que Xesús ensinou que o final non chegaría ata despois de que o evanxeo do reino fora predicado ao mundo como testemuña de todas as nacións (Mateo 24:14). E esa predicación está a suceder agora.

A boa nova é que **o Reino de Deus é a solución aos problemas que afronta a humanidade**. Non obstante, a maioría NON quere apoialo, nin oílo, nin quere crer a verdade del. O Reino de Deus é eterno (Mateo 6:13), mentres que "este mundo está falecendo" (1 Corintios 7:31).

Proclamar o verdadeiro evanxeo do Reino de Deus é algo que nós na Igrexa Continuada de Deus estamos seriamente. Esforzámonos por ensinar todas as cousas que ensina a Biblia (Mateo 28: 19-20), incluído o Reino de Deus (Mateo 24:14). Mentres agardamos ese reino, debemos aprender e seguir os camiños de Deus e confortar aos demais que queren crer a verdade.

Non deberías apoiar a proclamación do evanxeo do que vén o Reino de Deus? ¿Crededes o evanxeo do Reino de Deus?

Igrexa continuada de Deus

A oficina da Igrexa Continua de Deus está situada en Estados Unidos: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 EUA; sitio web www.ccoq.org.

Imaxes continuas da Igrexa de Deus (CCOG)

CCOG.ASIA Este sitio centrouse en Asia.

CCOG.IN Este sitio está dirixido aos do patrimonio indio.

CCOG.EU Este sitio está dirixido a Europa.

CCOG.NZ Este sitio está dirixido a Nova Zelandia e outros con descendencia británica.

CCOG.ORG Este é o principal sitio web de Continuing Church of God. Atende ás persoas de todos os continentes. Contén artigos, ligazóns e vídeos.

CCOGCANADA. CA Este sitio está dirixido a aqueles en Canadá.

CCOGAfrica.ORG Este sitio está dirixido a aqueles en África.

CDLIDD.ES A Continuación da Igrexa de Deus. Este é o sitio web en español para a Igrexa Continuada de Deus.

PNIND.PH Patuloy nalglesya e Diyos. Este é o sitio web de Filipinas da Igrexa Continuada de Deus. Ten información en inglés e tagalo.

Sitios web de novas e historia

COGWRITER.COM Este sitio web é unha gran ferramenta de proclamación e ten novas, doutrina, artigos históricos, vídeos e actualizacións proféticas.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Este é un sitio web fácil de lembrar con artigos e información sobre a historia da igrexa.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Este é un sitio web de radio en liña que abrangue novas e temas bíblicos.

Canles de YouTube e BitChuteVideo para sermóns e notas de sermón

BibleNewsProphecy canle. Vídeos de sermona CCOG.

CCOGAfrica canle. CCOG mensaxes en idiomas africanos.

CCOG Animations canle para ensinar aspectos das crenzas cristiás.

CCOGSermones a canle ten mensaxes en español.

ContinuingCOG canle. Sermóns de vídeo CCOG

A foto mostra a continuación algúns dos poucos ladrillos restantes (máis algúns engadidos despois) dun edificio en Xerusalén ás veces coñecido como o Cenáculo, pero mellor descrito como Igrexa de Deus no outeiro occidental de Xerusalén (actualmente chamado Mt. Sion):

Crese que foi o lugar do máis antigo edificio da igrexa cristiá real. Un edificio no que se tería que predicar o "evanxeo do Reino de Deus". Este foi un edificio en Xerusalén que ensinou o Evanxeo do Reino de Deus.

Por este motivo tamén agradecemos a Deus sen cesar, porque ... ti, irmáns, converteuse en seguidores das igrexas de Deus que en Xudea están en Cristo Xesús. (1 Tesalonicenses 2: 13-14)

Contente fervor pola fe que foi entregada aos santos por unha vez por todas (Xude 3)

El (Xesús) díxolles: "Debo predicar o reino de Deus ás outras cidades tamén, porque con este propósito fun enviado." (Lucas 4:43)

Pero busque o reino de Deus, e engadirache todas estas cousas. Non teñas medo, pequeno rabaño, porque é o bo gusto do teu pai darche o reino. (Lucas 12: 31-32)

E este evanxeo do reino será predicado en todo o mundo como testemuña para todas as nacións, e logo chegará o final. (Mateo 24:14)

Language edition.